

Bréfa- og málasafn 1952

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Utanríkisráðherra – Bréf - A. R. Schiöth - Árni Helgason - Benjamín Eiríksson - E. Hjaltested - Einar Ingimundarson - Friðrik Þórðarson - Gestur Jóhannsson - Gunnar B. Guðmundsson - Gunnar Bjarnason - Gunnlaugur Þórðarson - Hannes Halldórsson - Hreinn Pálsson - Jón Gunnlaugsson - Jón Sveinsson - Jóna G. Rafnar - Jónas Jónsson - Kjartan J. Jóhannsson - Ólafur Johnson - Ólafur Tryggvason - Rannveig Rist - Sigurður Kristinn Draumland - Steinunn Guðmundsdóttir - Theódór Jónsson - Tryggvi Kristjánsson - Vignir Guðmundsson - Vilhelm Stefánsson - Anna Árnadóttir - Björn Björnsson - Björn Jakobsson - Björn Sigtryggsson - Friðjón Þórðarson - Friðjón Þórðarson - Georg Gíslason - Gerald Shepherd - Guðmundur Kristjánsson - Gunnar Thoroddsen - Hannes Halldórsson - Ingólfur Jónsson - Jónas G. Rafnar - Sigfús Jónsson - O. Heitervig - Hestamannafélagið Fákur - Fulltrúarfundur Sjálfstæðismanna - 1952

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-13, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Vinnubræðingur Litla Hraunir
7/3. 1952.

Þessa lámsmálaráðgjafa Bjarni Benediktsson
Reykjavík.

Því og yður erum þakklát, er í mynditöðu
mín, að aðslána refsingun þyfir afbrot, og hefji þessu sektin
í fangelsi minnlega 4 1/2 mánu. af 2 jr. ána lámsmánu.
Leyfi ég mér mín að fara þess á leit við þig hana
ráðuneyti yðar að það þygi mig frá eftirstöðum refsingum,
minna, og þygi þeirni minni á eftirtöldum ástæðum:
Að heilan minni er þannur veig farið, svo sem raunveru
mynn bráðlega leiða í ljós, að ég þoli ekki fangelsisvist.
F. öðru lagi sem er þó náskygt heima og það er afkomu
fjölskyldu minnar, en ég er að sjálfstöðu hamsar sína
þessum. Þetta séðara átrúði er svo veigamikil að heima
minni hér í fangelsinum er aðsin mér þreint viti.

Það sem af er þessum tínu hef ég notid hjálpar
elshulegs bráður, en það eru takmörk þyfir hvað veigun
legur kannamædur getur af mörkum látið í sívataandi deyr
túð eins og mín er. Þetta er þessu hinið að segja mér upp
heima þessu, er ég hefji haft á heima þig þó. heitum hjálpar
á Þjafnarvötu 8., og blasir mín gatar viti. Þessu í þessu
þessu fangelsi hefji ég reynt að harka af mér og minni mánu
minna heima sínta dag jafnvel helga sem vitan, en hefji
mín þyfir 3 dögum sektin að hatta veigun veitinda. Fjölskyldu
minni er 4 mannahejgur og allir vitan hvað elikt heimili þessu
tú að lifa af. Þar munu líka að finna þyfir þessu þessu

Þvo líka heitast við að borga þarf stórskuldir er þegar
hefa safnast. Þy er vonur að vinna, fór í sveit í
hveju minni frá því íy var á áttunda árinu, en von
þyir minn fullkomlega frá þó ára aldri og allar gótur
síðan hefi íy verið skaltborgari. Nú þegar sýntir
að með húsnæðis fyrst minn áin ^{og} húsnæðis fyrst einnig
yfir þá saklaunum sem hanna eru. Þy er að velta því þyir
minn hverning unglingsar minni taka því, að minn sé þjóð-
félagit að reisa þakki, og þyir það sem þann að líta.
Þar þá elki ávinlega verið að hugsa um að reisingin sé rétt-
lát, á íy von á að tilfyrirunzarnar eigi sér þar einnig
~~þyir~~ vettvang. Framfaraskuldir get íy elki hugsað
minn að þyir þy, þar að minn er ofvarit að þala skuldi,
og minni þá allan til örvinglunnar eða jafnvel óyðis-
duraða. Þyir íy vita að þyir látið sjónarmið það það
þjóðum yðar, er einhennit af drangskap og mannið.
Þvo þertu vonur um jafnvætt svar yðar, þy
hveð íy yðar með virðingun

Óstrænu?

Trúnaðarmál.

Reykjavík, 11. janúar 1952.

Herra utanríkisráðherra Bjarni Benediktsson.

Í desember s.l., um þær mundir er dómur féll í deilumáli Norðmanna og Breta, leitaði ég undirritaður til deildarstjóra í utanríkisráðuneytinu, hr. Hans G. Andersen, um aðstoð við útvegum eins eintaks af dómi alþjóðadómstólsins í áðurnefndu deilumáli. Deildarstjórinn tók málaleitan minni hið bezta, sagði að utanríkisráðuneytið ætti von á nokkrum eintökum af dóminum og gæti ég að sjálfsögðu fengið eitt þeirra.

Síðastliðinn mánudag frétti ég, að utanríkisráðuneytið væri búið að fá eintök af dóminum og ítrekaði ég þá í síma, við deildarstjóranum fyrrgreind tilmæli mín. En nú brá svo undarlega við, að framkoma deildarstjórans var allt önnur en fyrri daginn. Neitaði hann mér algerlega um eintak af dónum og sagði, að "ég hefði ekkert við hann að gera", þar eð ég legði svo mikið upp úr "sögulegu reglunni". Framkoma deildarstjórans var að öllu leyti mjög ókurteisleg, en ekki skal farið nánar út í það hér.

Síðar sama dag frétti ég að til staði, að dómurinn yrði fjölritaður, leitaði ég þá aftur til sama deildarstjóra, þótt mér væri það þvert um geð, en vegna ritgerðar þeirrar, er ég er að vinna að, var mér brýn nauðsyn að sjá dóminn. Framkoma deildarstjórans var nú ókurteisleg sem fyrr, en þó sagði hann, að ef til vill yrði eitthvað af dóminum fjölritað og eins ætti utanríkisráðuneytið von á fleiri eintökum af dóminum, þannig að ég gæti þá sennilega fengið eitt eintak, ef nokkuð yrði afgangs.

Ég verð að segja, að mér finnst framkoma deildarstjórans í máli þessu vægast sagt furðuleg. Ég hefði kosið, að hann hefði strax sagt mér að hann vildi ekki liðsinna mér í þessu efni, úr því svo var, heldur en að hafa í fyrstu góð orð um það, því þá hefði ég strax getað gert mínar ráðstafanir til þess að fá eintak af dómnum sent beint frá Haag, sem ég nú hefi gert.

Að yfirveguðu máli, hef ég talið réttara að skýra yður, herra ráðherra, frá þessu, því mér finnst slík framkoma opinbers embættismanns ekki ^{mega} vera óátalin.

Með sérstakri virðingu,

Gunnlaugur Þórðsson

15. janúar 1952.

Eg hefi móttengið bréf yðar, dags. 11. janúar s.l., sem bersýnilega hvílir á misskilningi.

Í máli því, sem þér ræðið um, liggur svo, að utanríkisráðuneytið hefir aflað nokkurra eintaka af Haag-dómnum til notkunar fyrir ríkisstjórnina og ráðuneyta hennar. Vegna þess að ekki hafa enn borizt nógu mörg eintök af dómnum, var sjálfur aðaldómurinn fjölritaður, til þess að eigi þyrfti að verða töf á þeirri athugun, sem ríkisstjórnin er að láta gera á málinu. En auðvitað er það plagg gersamlega ófullnægjandi fyrir þá, sem vilja fræðilega rannsaka málið í heild og verður að notast ásamt sjálfum hinum prentaða dómi. Hins vegar var þessi fjölritun ekki gerð í því skyni né í nógu mörgum eintökum til þess að hinum fjölrituðu eintökum yrði dreift út meðal almennings, enda hefur ráðuneytið enga slíka bókaútgáfu né bóksölu með höndum.

Þar sem greinilegt er, að þér hafið ætlast til forréttindaaðstöðu yður til handa umfram aðra og krefjist þess af ráðuneytini, sem því ber engin skylda til og að nokkru er um megn, verður að vanta þess að þér sjáið sjálfur, að bréf yðar er með öllu ástæðulaust.

Herra fulltrúi
Gunnlaugur Þórðarson,

SIG. ÁGÚSTSSON

ÚTGERÐ - VERZLUN - FRYSTIHÚS

SÍMNEFNI: ÁGÚSTSSON
SÍMAR: 1-B-40-21-55

STYKKISHÓLMUR, 31. maí 1952.

Kæri vinur,

Hinrik nokkur Guðmundsson atvinnubílstjóri hjer í bæ varð fyrir því óhappi að fótbrjóta 8 ára dreng á s. l. vetri, er hann var að aka vörubifreið sinni frá vörugeymsluhúsi hjer í bænum. Hinrik sýslumaður okkar, sem er allra sýslumanna rökastur í afgreiðslu slíkra mála, dæmdi nafna sinn í nokkurra sekt (1800 kr.) auk rjettindamissi til aksturs í eitt ár. Þessi dómur sýslumanns virðist vera nokkuð harður, en honum hefir samt ekki verið áfrýjað, hvorki af ráðuneytinu eða dómþola.

Síðan dómur var uppkveðinn eru liðnir nær 5 mánuðir - og þann tíma hefir vörubifreið Hinriks staðið í húsi ónotuð. Hinrik er fjölskyldumaður, sem hefir á framfæri sínu tengdamóðir sína aldurhnigna og mjög lasburða, konu sína, sem mjög heilsuveil og tvö börn. Hann hefir verið atvinnubílstjóri í mörg ár - og aldrei valdið neinu tjóni fyrr en þetta óhapp kom fyrir hann. Hinrik er mikill reglumaður og hefir ríka ábyrgðartilfinningu fyrir velferð heimilis síns. Hann er mjög áhyggjufullur um framtíð sína og sinna, ef hann verður sviftur rjettindum til að stunda atvinnu sína í sumar - auk þess mikla skaða, sem hann hefir orðið fyrir, vegna rjettindamissi s. l. 5 mánuði. Hinrik þessi lagði í að kaupa íbúð á s. l. ári, en vegna þessara erfiðleika, sem sótt hafa hann heim, hefir hann ekki sjeð sjer fært að fullgera hana, þar sem honum virðast flestar leiðir lokaðar fyrir sig, þar sem hann er sviftur atvinnu í heilt ár.

Mjer kom til hugar að skrifa þjer þessar línur, til að vita hjá þjer, hvort nokkur leið væri til þess að þú vildir náða Hinrik, svo að hann gæti stundað atvinnu í sumar með bifreið sína. Eins og áður er sagt, er hjer um reglusaman mann að ræða, sem ratað hefir í þessa ógæfu að valda fótbroti á stráksnáða, sem flæktist fyrir bifreiðinni. Drengurinn, sem varð fyrir fótbrotinu, er nú búinn að fá fótinn að mestu - og liggur fyrir vottorð hjeraðslæknis að hann verði alveg jafngóður af brotinu, en á tímabili var nokkur tvísýna á því. Væri jeg þjer þakklátur, ef þú gætir sjeð einhverja leið til að liðsinna Hinrik í þessu máli.

Óska þjer og fjölskyldu gleðilegrar hátíðar og alls góðs.

Þinn einlægur,

Sig. Ágústsson.

AFRÍÐ

Reykjavík, 26. júlí, 1952.

Kæri Hallgrímur,

við höfum nú ákveðið að fara vestur aftur með "Tröllafossi", sem að fer héðan í kvöld.

vildi láta þig vita, að þegar ég, fyrir nokkrum dögum síðan, hitti Bjarna Benediktsson utanríkismálaráðherra að máli, barzt talið m.a. að morgunblaðs hlutabréfunum, sem guðm. heit. Ásbjörnsson átti. vil ég fara fljótt yfir sögu, þar sem að minn tími er nú orðinn naumur, en Bjarni sagði mér að einn af erfingjunum vildi engum öðrum selja en honum (Bjarna).

Að sjálfsögðu sagði ég því Bjarna, að ég fyrir mitt leyti hefði ekkert við það að athuga að hann keypti þessi bréf, sem að mér skilst að séu 2 eða 3 þús. krónur að nafnverði. Það er klárt mál að það er, undir þessum kringumstæðum, betra að Bjarni eigi bréfin heldur en viðkomandi maður, hver sem hann er.

Lofaði ég Bjarna að skrifa þér þessu viðvíkjandi. Hefi ennfrumur talað við Garðar, sem er mér algerlega samþykkur.

Með besta þakklæti frá Nunu og mér til ykkar Áslaugar fyrir síðast og kærum kveðjum.

Þinn einlægur,

Ólafur Jóhannsson

Kjartan J Jóhannsson.

Isafirði 18maí 1952

kæri vinur.!

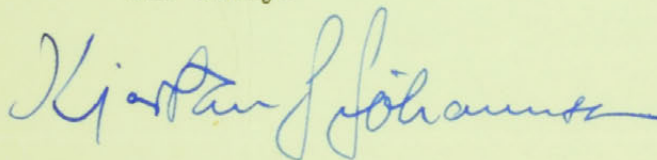
Módir Guðmundar Arngrímssonar er hér hjá mér, hún segir að hann sé að sækja um náðun. meðmælendur séu séra Bjarni Jónsson og Gunnar A Pálsson .

Módir Guðmundar er alls góðs makleg, mátti á sínum tíma þola óvenjulega lúalegar árásir á heimili sitt og börn er Arngrímur var ritstjóri Vesturlands. Hún segir að Guðmundur hafi mikinn hug á að sækja um lögregluþjónsstöðu í Keflavík á næstunni, ef hann verði náðaður, sem hún gerir sér miklar vonir um.

Mér þætti vænt um að fréttu hvernig horfurnar eru í þessu máli og eins hvenær úrslita megi vænta.

Hér er byrjað að kjósa, okkar menn telja horfurnar all góðar, en Hannibal setur alla sína von á Íshúsið. Forseta framboðin hafa komið nokkru róti á hugi manna hér en ég held að við höfum kveðið drauginn niður í bili a.m.k.

kær kveðja

Reykjavík, 8. marz 1952.

Hæstvirtur dómsmálaráðherra,

Bjarni Benediktsson.

Með bréfi dags. 4. des. 1950, undirrituðu af forsetum Alþingis, Jóni Pálmasyni, Sigurði Bjarnasyni og Bernharði Stefánssyni, var mér sem yfirskrifara falið "að hafa sem nánast eftirlit með starfi allra þingskrifara, bæði um það, að þeir skili ræðuköflum innan þess tíma, sem ákveðinn hefur verið, og vinni verkið á fullkominn hátt." Var ítrekað munnlega við mig á síðasta þingi að hafa þetta sama eftirlit.

Undanfarin ár hefur verið kvartað yfir óviðunandi misfellum á þingskriftum. Eftir að hafa starfað að áður á minnztu eftirliti, er það skoðun mín, að úr þessum misfellum verði ekki bæt með því fyrirkomulagi á ráðningu manna til þingskrifta, sem er hjá okkur, að við erum um tækni í þessu efni langt fyrir neðan það, sem átt hefur sér stað hjá öllum öðrum þjóðum um fjölda mörg ár. Auk þess hafa verið mjög tíð mannaskipti við þingskriftastörf, sem hefur átt mikinn þátt í að draga árangur starfsins niður.

Í beinu framhaldi af þessu og til að vinna að því, að þingskrifrarar vinni verk sitt "á fullkominn hátt", leyfi ég mér að benda á þá tillögu, sem allsherjarnefnd sameinaðs Alþingis bar fram öll og óskipt á þskj. nr. 690 19. jan. s. 1., að "skora á forseta Alþingis og ríkisstjórn að gera ráðstafanir til að koma ræðuritun á Alþingi í viðunandi horf svo fljótt sem auðið er . . ."

Ef hæstv. ríkisstjórn skyldi álíta rétt að nota same konar tækni og allar nágrennanþjóðir okkar hafa notað lengi með góðum árangri við þingskriftir, að hafa eingöngu sýða og dugandi hraðritara við starfið, munum við, sem lengi erum búnir að vinna sem hraðritarar við Alþingi, gjarnan óska, að starf okkar verði rækilega prófað með vélrænum upp-tökutækjum jafnframt, enda séu þá hlustunarskilyrði höfð álíka og í öðrum þjóðþingum.

Allra virðingarfyllt.

Olafur Tryggvason,
yfirskrifari.

Heitarbréið 11/12 1957.

I

Toll og hlensur! Eg er er nú ekki nema
12 ára og á heimna í sveit. Eg hef aldrei
séð þig, nema á mynd. Mig langar, til að skrifa
þér nokkurt línu, en það er ekki dælt, að þeir,
sem skrifa með óvirkri höndinni, skrifi dælt.
En það dælt langar mig, að dæla þig dælt
sæliklu. Eg hef heit ~~Bandalík~~ erlukkát
á þá leið, að Íslendingar í Bandaríkunum,
hefi heit, Bandaríka menn segja, að
Bandaríkin munu dæla, hvern að taka
Ísland eftir 5 ár (árið 1957). Þú heit, ef til
dælt, að eg fylgi Kommúnistaflokknum, en
dælt er nú ekki, eg fylgi Sjálfstjórnarflokknum
og mun dælt alltaf gæta það. En samt sem
dælt, dælt eg alls ekkert Eilend heit á
Íslandi. Er Ríkisstjórnin slíkt gæta, að
rjú ekki ónæmu fólk, jfnt Eilend heitinn,
heir á landi? Er Ríkisstjórnin dælt huglaust,
að þetta ekki að taka heit dælt ís sinn
dælt landi? Þetta heit þú gæta gætt? Ef
nokkurt dælt er í þér Þjótti, þá dælt þú,

at láta allt Eslent heilið, kippja sig best
 úr missu fötuclandi, eta að minnsta kosti,
 láta fara fram fjöðabalkataggeitir, um hokst
 hit Bandaríska heilið, mætti dea á Íslandi.

Þáta Íslendingar ekki þag sinum gjalfr?
 þu, að minnsta kosti eiga þeir að geta þat.

Og ætli þu, at láta þat samant á þig, at
 Ameríkanur skilji ofan á þig og taki Ísland
 aðrey fjórir þafraðkur. En eg skal segja þér þat,
 at þú ert allur þakksamur á skalanum þat sem
 eg er og kennasinn líka, eru á milli heilidinn
 og enn þessur, til eg segja þér þat, at eg
 er þakksamur um, at heilidinn ertu gjalfrstis —
 flakknum at fólakelli, til næstu þingkenningsar.

Í ljóða þat hez eg grinn á blati, eftir manni,
 sem þannur heildur þat at geta tala þingit
 kelli þaga á Helli, fjórir ^{þess} ofinnu. Og eg skal
 segja þér þat met samni, at þat er alls ekkert
 gaman, at þu þessa fjanda koma útandi á
 milli manni met þessu, línu og þér getur
 sitastlitið þau. ^{metu} At endingu til eg lítja
 þig þess at stultu at þóli at þessu megru

að allt tilent heitit fari úr landinu, sem
 fjóst. Eg hlustaði eittkvæði líkils kálkas á
 stúlu Eldkirunnar, þó ég hafi líkít ólit
 á þeim og fannst mér áramt ástun, margt
 lítt sem Kammanistat tögur, þó þeir séu hata
 Kammanistat. Eg óld hífja þig, sem að óta þig
 á Amritönum, þó þeir séu flest eiga. Mið skó
 ég hótunin í þetta mál. Óstúla sé hlöndur og
 holl.

Gunnar Þ. Eitmundsson
 Heiðarhlíðin

Helkur

Rang

þeir útlugi sí framhaldsþri hjá dómstólasáttamunum,
þá var símt til Haralds Guðmundssonar, Ríkis, sem
kom hvar, og var hann hjá fögula í ger og óskari
efli með meilum hans, en hann miðlaði umþá,
í dag mun Har. Guðmundsson fara um til fögula
og óska þess af honum að hann gefi yfirlýsingu
um að sá maður sem Jon Guðnir, selki í skarft
hjá alen. bruggunum, lugi skarft um af hendi.
Hel hendi til þess að ef Jon Guðnir fer skil. þess
haldsþri, þá fari hann um bejandi skarftum, og
þijum við þat uskilygl.

Þat þri at fari þri þelle, en y átil at þessar upplýs-
ingur síu rilla.

Með hvers hvers
Guðmundsson

JÓNAS G. RAFNAR

héraðsdómslögmaður

Akureyri - - Símar 578 og 618

Akureyri 1. apríl 1952

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson,

Rvík.

Heiðraði vinur,

Ragnar Steinbergsson, cand. jur., héðan úr bæ, mun á næstunni ræða við þig um fulltrúastarf á Siglufirði. Ragnar er ágætur maður, eftir því, sem ég best veit, og eindreginn Sjálfstæðismaður.

Héðan er fátt að fréttu, tíðarfarar þrýðilegt en aflaleysi enn þá. Vonast menn til að úrrættist.

Kær kveðja,

Þinn einl.

Reykjavík, 15. febrúar 1952.

Kæri vinur:

Eg þakka þér bréf þitt 14. þ.m.,
varðandi þá Guðjón Bachmann, verkstjóra,
og Magnús Jónsson, Sparisjóðsgjaldkera.

Á sínum tíma tók eg mál þetta
upp við rétta aðila og mælti eindregið
með því, að menn þessir fengi heiðurs-
merki. Meira hefir mér ekki verið unnt
að gera í máli þessu og er það því ekki
mín sök þótt ekki hafi orðið úr, enda
mikil eftirspurn eftir þeim heiðri, sem
um ræðir í bréfi þínu.

Með bestu kveðjum,
þinn einlægur,

Hr. verzlunarstjóri
Friðrik Þórðarson,
Borgarnesi.

Fridrik Þórdarson

Borgarnes - Iceland

Borgarnesi, 14/2. 1952

Dr. utonávikisnáðh. Þjornn Benediktsson,
Reykjavík.

Hei vinur! Eg kom að máli við
þig eftir Londsfeudin; haurt og það þag
beita ákvefum þinum til þess, að semdla
vau fálbaorðu þu meim her í heit.
Eftir ábendingu þinni sendi í skax til-
skilinn plögg þetta vauand. Til orðumful-
ar viðkomand; þeim Guðjón Þachmann,
uebstjóða og Magnús Jónssyni, sparisjóða-
gjaldþega. Ólokut hefur vorkpa gaut í
þessu, en í hef; meim á hega þu að
það gati orðit sem frust, seistableya hvað
Guðjón Þachmann sneitir, sem nú er í þu
áttatt.

Þó þetta heim í þu vill loku undir þitt
náðumeyk. er í þess þó fulluiss, að þetta
mum kafa skjótan þomgang, í þu
leggu þar orð til. með þarri Guðjón
Fridrik Þórdarson

A. R. SCHIÖTH

P. 11/3 - 52

Herra utanríkis- og dómsmálaráðherra,

Bjarni Benediktsson,
Reykjavík

Kæri vinur,

Jeg sendi þjer að gamni mín^{veitt} eintak af "Sigl-
firðing" með grein um bæjarútgerðina eftir mig, en áráð í blaði Þóroddar &
co., Mjólni, gaf tilefnið.

Flokksbræður mínir báðu mig um að taka sæti í
stjórn bæjarútgerðarinnar fyrir ári síðan og hefi jeg orðið margs vísari
á þessu tímabili, en vitanlega sárnar Þóroddi, að jeg hefi yfirleitt haft
samvinnu við Kristján á Eyri en ekki hann. Sárnar honum mest, að við
rjeðum Einar Baldvin lögfræðing til þess að flytja okkar mál í sambandi
við björgun Hafliða á tankskipini Arduity.

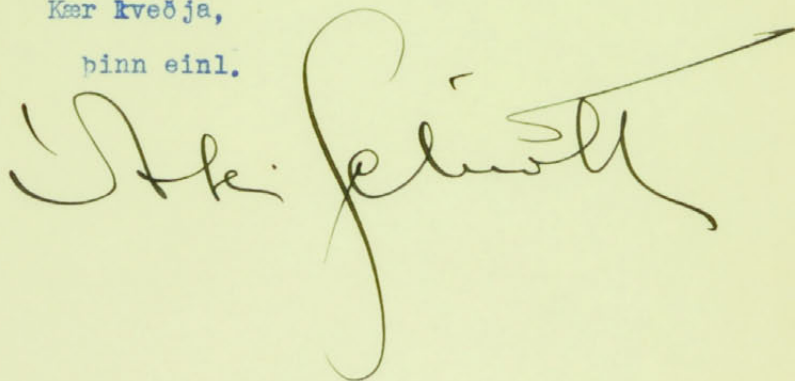
Starfið sem formaður er mjög erilsamt og vil jeg
helst losna úr því, hefi meðal annars alls ekki tíma til að standa í þessu.
- Jeg býzt við að skreppa nokkra daga til Rvk. í lok næsta mánaðar og
langar mig þá til að tala nokkur orð við þig. Starfsemi kommúnista er
hjer orðin með þeim hætti að um greinileg landráð er að ræða. Í þessari
togaradeilu hafa þeir í einu og öllu látið leiðast af þeim sjónarmiðum,
að þeir væru í stjórnarandstöðu, væru á móti Atlantshafssamningnum og
Marshall, látið sem þeir væru að vinna fyrir hagsmuni sjómanna og verka-
manna, en samtímis stundað sína skemmdarstarfsemi, sem er á margann hátt.

Síðan að verkfallið skall á hefir því miður orðið
þess greinilega vart, að Kristján á Eyri er undir áhrifum sjer verri manna
og hygg jeg, þótt jeg viti ekkert með vissu um það, að Jón Sigurðsson hafi
altaf öðru hvoru talað við hann.

Þessar línur sendi jeg þjer aðeins til þess að
þú fái ofurlítið sýnishorn af því hvernig veðráttan er hjer, - á
takmörkum siðmenningar og siðleysis.

Kær kveðja,

þinn einl.

SKÁTABLAÐIÐ

REYKJAVÍK, 23. okt. 1952.

PÓSTHÓLF 831 - ÍSLAND

Í tilefni af 40 ára afmæli skátastarfs á Íslandi, sem er í næsta mánuði, óskar Skátablaðið eftir að birta stutt ávörp frá ýmsum þjóðkunnum borgurum, um skoðanir þeirra á gildi skátafélags-
skaparins fyrir æskulýðinn og þjóðfélagið.

Í því sambandi vill Skátablaðið snúa sér til yðar, að þér verðið einn af þessum mönnum, og sendið blaðinu, innan 10 daga ávarp, sem rúmsins vegna verður að vera stutt, ca. 100 orð.

Ávörp þessi verða síðan birt í jólablaði Skátablaðsins.

Með fyrirfram þökk,

Þyggvi Kristjánsson

ritstjóri

Reykjavík, 3. nóvember 1952

I starfi skátanna met eg það
mest, að þeim er kennt það tvennt í
senn: Að bjarga sjálfum sér og vinna
með öðrum. Án vilja og getu borgaranna
til sjálfshjálpar og samvinnu má þjóð-
félagið ekki vera, og verður þessvegna
síst orðum aukið, hvílíkt þjóðnyja-
starf félagsskapur Skáta hefir unnið
og vinnur hér á landi.

Gunnar Bjarnason

kennari

Ráðunautur Bfl. Ísl. í Hrossarækt

Hóanneyri, 15/12, 1952.

Herra utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Góði vinur,

Mér fannst ég þurfa að senda þér nokkrar línur vegna verkfallsins og ástandsins. Ég er ekki kunnugur ástandinu í Reykjavík af eigin reynd, en hér í sveitunum er það mjög alvarlegt. Flestar kýr bændanna eru snemmbærar og eru nú ýmist með kálfinn í burðarliðnum eða bornar. Mjólkurframleiðslan er að komast í hámark ársframleiðslunnar. Nú sitja bændur fálíðaðir heima með öll þessi ósköp af mjólk. Hugsaðu þér fyrirhöfnina við að skilja þetta mjólkurmagn heima á heimilunum, og við undanrennu og áfir geta menn ekkert gert nema gefa kúnum það aftur. Ég held þetta verkfall komi einna harðast niður á sveitafólkinu. En hvað á að gera? Auðvitað þarf það að leysast og það verður að leysast.

Mér er sjálfum ósköp vel ljóst, að þetta er alls ekki fyrst og fremst málefni ríkisstjórnarinnar, heldur stéttanna. En skilningur fólks á eðli mála er nú venjulega mjög takmarkaður. Þess vegna líta nú flestir eftirvæntingar- augum til ríkisstjórnarinnar og bíða eftir lausn frá ykkur. Furðulegt hvað menn misskilja hlutverk ríkisvaldsins, en þetta vita andstæðingar ríkisstjórnarinnar um, og þessvegna kynda þeir undir þeirri kröfu fólksins til stjórnarinnar um, að hún leysi vandkvæðin og leggi fram lausn í málinu. Þetta er staðreynd, sem horfast verður í augu við.

Nú verð ég var við það, að fólk gerir sér fulla grein fyrir, að atvinnulífið þoli ekki meiri álögur, ef atvinna á að haldast. Mér finnst mest bera á þeirri kröfu fólks, að það vilji jafnari skiptingu teknanna, minni milliliðakostnað og heiðarlegri framtöl á tekjum og eignum. Þetta er á margan hátt eðlileg krafa. Sannar og lognar sögur ganga endalaust meðal manna um svindl og gróðabrall manna og félaga. Nú er fólkið búið að glata trúnni á kaupfélagsskapnum sem verndara heilbrigðra viðskiptahátta og möguleikum hans til að tryggja réttan arð af viðskiptum og vinnu. Varla líður svo ár, að ekki sé fundinn þjófur í einhverju kaupfélaginu, og almennt er litið á Vilhj. Þór sem harðsnúinn braskara og höfuðsvindlara landsins. Einhver bóndi hafði komizt að því, að hann og Hermann greiddu lægri skatt en hann, og þó vissi hann, að forstjóri samvinnunnar í landinu stóð í stórkostlegum jarðakaupum sama árið, að hann átti fínasta hús Reykjavíkur og hafði þann metnað að eiga sífellt nýjasta og fínasta bílinn í höfuðstaðnum. Þetta ásamt ýmsu fleiru er að skapa vonleysi fólks á heiðarlegt þjóðfélag, gremju til alls og allra, og sú gremja endar á ríkisstjórninni. Hvað segir þú t, d. um sálarástand samvinnufrómur eins og Sverris í Hvammi, frænda þíns, ef ég man rétt, er hann kaupir ~~hluta~~ hluta nauðsynja sinna fram hjá kaupfélaginu, sem hann stjórnar, fær matvörur og fóðurvörur hjá Páli í Fornahvammi og þénar á þann hátt 2-300 kr af hverju þúsundi, miðað við að versla við sölustofnanir héraðs ins. Páll verzlur við heildverzlanir í Reykjavík, flytur vörurnar heim á

Gunnar Bjarnason

kennari

Ráðunautur Bfl. Ísl. í Hrossarekt

hlað til bænda, tekur aðeins flutningsgjaldið, og vörurnar kosta 25-30% minna en hér keyptar. Vegna þessarar ágætu starfsemi Páls hafa verzlunarir hér neyðst til að lækka verð á ýmsum vörum, t. d. fóðurbæti og fl., en afleiðingin er hins vegar sú, að nú eru í héraðinu uppi háverar raddir um stofnun pöntunarfélaga, margra lítilla félaga, t. d. eitt í hverjum hreppi, þar sem innkaup til heimilanna verði gerð 2-4 sinnum á ári. Þegar farið er að þrengja að um kjör fólks eins og nú, þá brýtur það sér leið fram hjá verzlunarstéttinni, sem ekki reynist nógu heilbrigð og holl fólkinu. Viðskiptimálin eiga mikinn þátt í undiröldunni, sem nú sveiflast í þjóðarsálinni.

Við embættismenn hljóttum að geta skilið aðstöðu og erfiðleika daglaunamann nú. Þeir hafa minni tekjur en við almennt, og þó virðist okkur ekki mikið afgang á mánaðarmótum hverjum. Ég hef samúð með launastéttunum í baráttu þeirra. En þær skilja ekki sjálfar, hvernig málunum er varið. Menn skilja þetta einfalda atriði, sem svo vel kom fram í útvarpsumræðunum, að "það er ekki hægt að skipta meiru en aflast". Ef hægt væri að skapa meiri skilning milli framleiðslustéttanna og samstarf, þá mundi mikið ávinnast. Mér finnst raunar, að Sjálfstæðisflokkurinn hafi ~~af~~ vanrækt það fyrsta hlutverk sitt og stefnuskráratriði að skapa skilning og samstarf milli stéttanna. Hann hefur meira gert af hinu, að ganga í lið með þeim til skiptis, hjálpa þeim í baráttunni hver við aðra. Mér finnst vanta ramma fyrir þetta samstarf stéttanna. Ég hef tvívegis ritað Ólafi um þetta atriði, en hann er ekki trúður á hugmyndir mínar. Þær koma stöð til mín að nýju í hvert skipti, sem verkfall dýnur á. Síðast, er við Ólafur ræddum þetta, voru Benjamín og Ólafur ^{þá} leggja sín plön, og þá var trúin á lausnarstein þeirra svo sterk, að annað komst ekki að. Ég er þó þeirrar skoðunar, að hvorki ríkisstjórn né góðir hagfræðingar geti leyst hagsmunamál stéttanna, togsterytuna, tortrygnina og úlfúðina með löggjöf eða útreikningum. Þetta er miklu fremur sálrænt fyrirbrigði, ekki sálfræðilegt. Stéttamálin eru hvort tveggja í senn sálfræði og hagfræði augsabliksins. Fræðibækur um þessi mál fjalla um það liðna, en það nýja finnst mér svo sjaldan fylgja liðnum lög-
málum.

Ég vil láta setja hagsmunamál stéttanna í sérstakan ramma, skapa sérstakt þing fyrir þessi mál, eins konar 6-manna-nefndar-fyrirkomulag. En það er þó mál út af fyrir sig; afleiðing 6-manna-nefndarriðurstaðanna. Það skapar okkur vandkvæði í samkeppni við aðrar þjóðir, að búa við hærra búvöruverð en aðrir, og það miklu hærra, en hitt er og mun síðar verða okkur til vaxandi hróss, að við erum fyrsta þjóðin, sem leysum bændur úr þrældómi, og viðurkennum rétt þeirra til tekna á borð við aðrar stéttir.

Væri ekki reyndandi nú að leggja gram tillögur til Alþýðusambandsins og annara stéttarsamtaka um form fyrir frambúðarlausn á hagsmunamálum stéttanna. Ég hef hugsað mér þetta fyrirkomulag þannig:

Kallað verði saman annað hvert ár stéttaping, sem komi sér saman um skiptingu þjóðarteknanna og kaupgjald til tveggja ára í einu. Þetta þing verði þannig skipað:

1. Fyrst komi saman 9 fulltrúar kjörnir á þingi Alþýðusambandsins, þar af minnst 3 hagfræðingar. Þessi samkunda ræði um og komi sér saman um kjör allra greina launþegahópsins, bæði opinberra starfsmanna og annara.

Gunnar Bjarnason

kennari

Ráðunautur Bst. Ísl. í Hrossarækt

1 hagfræðingur í húsnæðis
höfði

Hönnun

- Aðalverkefnið verður að flokka launþega í launaflokka og gera tillögur um kjör launþega miðað við búvöruverð sjávarframleiðslu.
2. Samtímis komi saman, en þó hver í sínu lagi, 3 fulltrúar frá bændum, 3 frá útveginum og 3 frá iðnrekendum. Hver hópur gerir sér grein fyrir viðhorfum sinna stétta til hagsmunamála. Þessar nefndir eiga að fá mánuð til starfa, áður en aðalþingið kemur saman.
  3. Að þessum undirbúningstíma loknum verður kallað saman kjaráþing, sem skipað verður 9 fulltrúm launþega og 9 fulltrúm framleiðenda. Ennfremur skulu koma þar 3 fulltrúar frá bönkunum, og að síðustu 3 hagfræðingar skipaði af ríkisstjórninni og 5 alþingismenn, kjörnir í sameinuðu þingi til þessara starfa.

Þessi samkunda á svo að ~~xxx~~ ákveða til tveggja ára í einu:

1. Laun launastéttanna.
2. Verðlag landbúnaðarafurða.
3. Gera tillögur um gengisskráningu krónunnar í samræmi við þarfir útflutningsframleiðslunnar.
4. Gera tillögur um lánastarfsemi bankanna til framleiðslunnar og vexti.

Jafn vel gæti einnig komið til greina, að þetta þing ákvarðaði einnig gengið, því að gengisskráning er fyrst og fremst ~~xxx~~ sameiginlegt hagsmunamál stéttanna.

Við sameiginlega athugun á öllum þessum málum held ég, að stéttirnar muni læra að skilja þarfir hverrar annarar, matið á eigin hag muni byggjast á skilningi á högum hinna, og svo margt annað mundi leysast á þennan hátt, að mínum dómi.

Ég vildi helst gera mál sem þetta eða því líkt að málefni flokks okkar. Öðrum fremur finnst mér vera skylda hans að leysa þessi vandamál á slíkum grundvelli samstarfs og skilnings milli stéttanna.

Komi í ljós, að þing sem þetta geti ekki leyst vandann vegna ~~xxx~~ sundurþykkis, þá mætti reyna gerðardóm. En ef svo færi, þá mundi ég glata trúnni á, að við Íslendingar getum byggt sjálfstætt menningarþjóðfélag. Þá ~~finndist~~ mér geðbrestir þjóðarinnar meiri en svo, að hægt sé að setta sig við það, og skaphöfn hennar svo gölluð, að sem þjóð verum við einskis virði.

Ennþá legg ég þetta málefni fyrir flokksforystu mína, í þetta skipti fyrir þig, af því að það verður alltaf hugðarefni mitt, þegar verkföðlin dynja yfir. Vel má vera, að þetta sé vitleysa að dómi þínum og annara góðra manna, en sá dómur verður aðeins ályktun en ekki sönnun, fyr en reynt hefur verið.

Ég vona svo, að þú viljir gefa þessu hugðarefni mínu um þessi mál ofurlitla athugun og aðgerðir eftir því, sem þú telur rétt vera.

Óska þér og þínum alls góðs, gleðilegra jóla og góðs komandi árs. Konan mín sendir sérstakar kveðjur til frú Sigríðar.

Þinn einlægur,

Gunnar Bjarnason

36 Summer Road
Brookline, Mass.

Jan 24, 1952.

Kæri Bjarni Utanríkisráðgjafi,
Ég fistu atla ég að saka þér,
Gleðilegt er, og vona ég að það verði
þér farsalt.

Ég var hjá læknum mínum í
dag, og leist þorum mjög vel
í fótinn þar sem það er í fyrsta
skiptið sem hann sé hann eftir
að ég fór að vinna fyrir mér,
eins og hann lagði til að ég veind
svo hann gæti fírst fót þangföllum
sem ég tæki.

Ég fætti að reikningarnir hafa ekki
verið borgaðir, og þegir mér það mjög
leðinlegt, en skyljanleg þá, það sem
ég veit að kosnadurinn er mjög mikill.
Það þegar við litum á hinna blid-
unna þá þegar þorum tókist mjög
vel með fótinn, eins og hann var
ordinn ígalegur, og allir lækmar
sem hafa sé hann ~~þú~~ eru svo

undrandi gefir árangri skuldadgerðanna.
Ég skýl ekki hverning þann gat gert
þetta eftir allar þessa skuldi sem
ég var þeim að þá þeim.

Mína fyrst get ég sagt að mér líði
vil síðan að ég man eftir mér,
ég hef einna verki í fótinum, en það
þáfi ég alltaf annað slagis þeim.
Nei! það var ekki af útleitum, sem
ég vildi láta laga fótum ef mögulegt
væri, það von kvæmar sem von að
gera út af við mig.

Bara mína bróir framtíðin við mér
í fyrsta skifti.

Ég er gjókar öllum innilega þakklát,
sem hjálpðu mér, til að láta dramma
mína rotast.

"Allt verda heilbrigður, það getur ekki
verið betri ork upp fylg, ef þú getur
rast."

Þeir sem þafa þjást leingi þeir skýlga
það best:

Kari Bjarni Benediktson, ég er
þér innilega þakklát, því ef þú
hefur ekki hjálpað mér, þá væri

ég ekki svona hamingjusöm í dag.
 Ég mun ekki gleima þvi sem þú
 hefur gert fyrir mig, "Nei" "Alldrei!!"
 það eru skuldirnar sem ég hef
 dálitlar ábyggur út af, bara ef
 þú vildir vera svo góður og út-
 skýra fyrir Dr Linton, að þú hafid
 ekki efni að að borga stragg, hvort
 þeir vilji gjöra svo vil og bida, þetta
 mundi vera miklu betra fyrir mig
 og alla aðila.

Þjámi minn, ég veit að þú hjálpar
 mér, þetta er svo löðinlegt fyrir mig.
 Viltu gjöra svo vil og svara mér
 svo ég viti hvernig allt verður
 ég hef svo miklar ábyggur út af
 þessu.

Ég treisti þér, því ef þú getur
 ekki hjálpat mér þá er það einginn
 þú! Annars, þá ætla ég að segja
 þér þetta af sjálfi mér.

Ekka er ég birjud að vinna fyrir
 fadi og hiðnadi, og gengur mér bara
 við.

Svó fyr ég í skóla, Franch School

of Press Designing, heitir skólinn,
 það er ein kona hér, sem er svo góð
 við mig, hún kastar mig í hann.
 Svo fer í í kvöldskola tvo tveit í
 vikur í Einstaklinga, ég er svo glatt
 yfir að geta notið tíman svo vita.
 Ég þarf alltaf að fara aðra hverja
 viku til Dr. Linton, hann vill fylgjast
 svo vit með fátinum, og þarf hann þess
 svo sannalega með.

Núna er ég búinn með allar
 þetta af mér.

Og að síðustu þakka ég
 þér fyrir allt sem þú
 hefur gert fyrir mig.

Til þamingju með þessum!

Mið innilegi viðsend,
 Steinunn Guðmundsdóttir

Akureyri, 18. júní 1952.

Kæri Bjarni Benediktsson.

Ég verð að heiða mál mitt á því að segja að ég skrifa þessar línur mér mjög á móti skapi. Þelliganga er mér ávalt nauðug, en nú er í rauninni eini bréfs þessa.

Svo er mál með vexti, að mágur minn, Björn Bjarman lögfræðingur, mun um þessar mundir vera að sækja um embætti það, er hinn nýskipaði bæjarfógeti á Siglufirði harði áður hjá sakaómaranum í Reykjavík.

Fyrir orðastað tengdaröður mín, Sveins Bjarman, hef ég nú látið til leiðast að mæla með Birni við þig. Eins og ég sagði í upphafi, er mér þetta nauðugt, ekki vegna þess að ég telji Björn ekki þessu maklegan að hljóta starfið, því að hann er gegn og góður arengur, heldur að því að mér finnst þessi fræmuleypni mín á takmörkum náttúrufrýði og írekju. Ekki neita ég því að mér væri ljúft að Björn hlyti starfið.

Ég þig þig svo enn að víra mér til vorkunnar þennan tengdaröðurgreidda, sem ég er nú að upplýsa og sem ekkert einsæmi mun í sögunni.

Með þakskoti fyrir síðast sendi ég þér mínar bestu vináttu og virðingarveðjur.

Vignir Guðmundsson

GESTUR JÓHANSSON

SÍMNEFNI: GESTUR
TALSÍMI 66

Seyðisfirði, 1. des 19 52

Herra Bjarni Benediktsson, ráðherra
Reykjavík.

Kæri flokksbróðir.

Seyðisfirðingar brjóta nú allmiklu heilann um það, hver verða muni arftaki Hjalmar Vilhjálmssonar í starfinu. Mér dettur í hug að skrifa þér nokkrar línur útaf þessu máli, þar sem ætla má að þú hafir þar úrslitaatkvæði. Eg vona að þú virðir þetta til vináttu og trausts, en skodir það ekki sem óþarfa slettirexuskap.

Eg leyfi mér að benda á þá staðreynd, sem þú og aðrir leiðandi menn Sjálfstæðisflokksins sjálfsagt hafa þó gjört sér fulla grein fyrir, að það getur oltið á miklu, ekki einungis fyrir Seyðisfirðinga, heldur og Sjálfstæðisflokkinn í heild, hver þessi maður verður. Verði fyrir valinu ungur, áhugasamur og framgjarn Sjálfstæðismaður, er enginn líklegri en hann til þess að geta tekið að sér flokksforustuna á Austurlandi. Síðan Magnús Gíslason flutti til Reykjavíkur höfum við Austfirðingar engan foringja haft, enda hefir útkoman orðið eftir því. Það er ekki mæjlega sterklega að orði kveðið, að segja að öll starfsemi Sjálfstæðismanna á Austurlandi, hafi verið í molun síðan. Það væri nær sannleikanum að segja, að hún hefði raunverulega engin verið. Héraðsmötin eru nátturlega ágæt í sjálfu sér, en hafa litla hernaðarlega þýðingu, þegar allt annað vantar. Bæjarfógetinn á Seyðisfirði, sem jafnframt er sýslumaður Norð-Mýlinga, hefir sterkari aðstöðu en nokkur annar, til þess að verða þarna að liði, sem leiðandi maður Sjálfstæðisflokksins á Austurlandi, ef hann hefir hæfni og metnað til þess, og nennir að leggja fram krafta sína. Vegna embættisins verður hann að ferðast um sýsluna, og standa í stöðugu sambandi við ýmsa leiðandi menn þar. Þetta leiðir til vaxandi kunningskapar og vináttu, ef maðurinn er talinn hennar verður. Slikur maður ætti að geta orðið Framsóknar-þingmönnum sýslunnar erfiður í skauti, þegar tímar lita, ef hann heldur vel á spilunum. Ef Larus drægur sig tilbaka, vantar okkur þingmannsnefni á Söfj. Við þurfum að fá hingað duglegan áhrifamann, til þess að hrista af okkur deyfðina.

Ýmsir spá því að framundan séu bjartari tímar fyrir Söfj. vegna sildarinnar. Að visu er sildin dutlungasöm, en vitað er þó að hún hefir um margra ára skeið verið milli Færeyja og Islands, síðarú hluta sumarsins. Þótt þessu hafi enginn gaumur verið gefinn, fyr en litillega síðastliðið haust. Atti að minnsta kosti ekki að vera nein fjarstæða að ímynda sér, að sildin geti haldið sig á þessum slóðum enn, um nokkurra ára bil.

Gjöra má ráð fyrir að margir verði til þess að sækja um bæjarfógetaembætti á Söfj. Þótt eg hafi áceins heyrt nefnda tvo umsækjendur, þá Erlend Björnsson og Axel Tulinius. Erlendur er þrýðilega greindur maður, en hinsvegar ekki líklegt að hann geti orðið haróvitugur bardagamaður. Hann hefir ekki þannig skapgerð. Axel þekki eg mjög lítið, en hefi heyrt að hann væri talinn mjög efnilegur maður. Ekki er honum aldúrin að meini. Hann hefir gegnt embætti Bolungarvíx, nú um nokkurra ára skeið, og

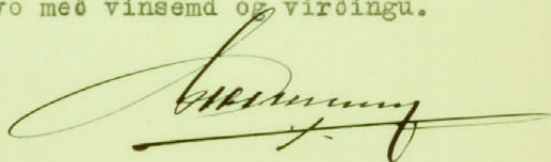

Gestur Jóhannsson, Seyðisfirði

og/
haft sig nokkuð í frammi á stjórnmálsviðinu. Attu því leiðandi menn
Sjálfstæðisflokksins að hafa nokkra hugmynd um hvers af honum mætti
vænta í framtíðinni.

Eg orðlengi þetta svo ekki frekar. Bréf þetta bið eg þig að
skoða sem "algjörlega privat", enda hefir það ekkert frumlegt að fara.
Ef það vitnaðist hingað að eg hefði skrifað þér um þessi mál, myndi
það einungis vekja misskilning og tortryggni. Það er ávalt góður jarð-
vegur fyrir slíkt í litlum bæjarfélögum.

Eg kveð þig svo með vinsemd og virðingu.

SÍMSKEYRI

frá

BRÚARLANDI

← Nr. 80   17 orðo   Dag: 24.4. 19 52, kl. 1100 →

TIL DÓMSMÁLARÁÐHERRA ÍSLANDS,

BJARNA BENEDIKTSSONAR,

BLÖNDUHLÍÐ 33 REYKJAVÍK.

GLEÐILEGT SUMAR. ÞÖKK FYRIR VETURINN,

ÞINN EINLÆGUR,

E. HJALTESTED.

HOTEL
AMAGER

KØBENHAVN S

10. 6. 1952.

Þoni ráðherri Bjarni Benediktsson!

Leitt þekkir mér að þurfa að ónáða yður,
en ég sé fram á þeim gævaundroti.
Gjaldþingisrefudin var þrey til þyringreiklu
á þrotakostnaði, en fjármálráðuneytið
hjálpoti um 1600 d. kr. Nú vantar
400-500 d. kr. til þess að geta lehið
hotelreikningi á laugardaginn, 14. júní,
en þá þer ég heime með fjölfars.
Ef þer sjáid yður þort að greiða fram
úr þessu með síunskrefti til seudi-
ráðsins, voni ég mjög þakklátur.

Þeilsu síunum vegna þer kona mín
með mér í þorðinu og hefðu það að vonnum
haft áhrif á gjaldþingisgjölda mína hér.

Í þorðinu hef ég jónnu kynnst leður, sem
vitað var áður, og sem áður í meðferð bind-
indis mála, sem ég vissi stóki um og er mér
mjúung. Í Slaborg hef ég vörð og kynnst nokki-
legu bindindisstafti, sem rekið er ^á öllu lestri á
kostnað þegarins, og til Snipstjórar þer ég

á morgun af þor með mér þauget
Dr. þáum Jens Hald, en þáum þefur
verid mér niðr hjálplegur síðan
é kom til þessuor 29/5. Margu næm þef
é hitt að máli af mér alls stador
verid þekid niðr vel af greitt
þeþis grinki míum einu af þesh
verdu á kosið.

Mu é að sjálfsoðtu gefa
róðhorraum skiptu um þodina
þegar é kem þeim.

Hér er skili þett af lítil
sól, veripulega 15 skiga líti.

Mu þorri kvæði af þesh ákæm
Mud vintingu. Þú er einlegur.

Jón Gunnlaugsson.

Hó sjálfsoðtu alla é að greidd
þeim þeim um þetta gjallþeþi.

Hrn. Ólafur Thors
hér

Eldri stjórna-
rið málfrí

Tæmström

Ramsókn á peningum í umferð

Göllum löndum, sem hafa sjálfstæð peningakerfi, þyrfi nantsyn að fylgja sé með því að í umferð sé aðeins lögmætir peningar. Til þess að ganga úr skugga um það að svo sé hér á landi, þyrfti að gera ráðstafanir svipaðar þeim, sem ræddar eru hér á eftir.

Erlendir þjótkaugar hafa í sinni þjónustu sérfróða menn, sem ramsaða reglulega peninga þá, sem í umferð eru einum setla. Þessir menn fá sífellt til atkvæmna sýnishorn af þeim setlum, er koma til bankanna, og aðsjálfstættu alla óreglulega peninga. Þy held þessir menn séu venjulegast hluti af lögreglu viðkomandi lands.

Þessilega væri heppilegast að taka upp það fyrirkomulag að senda reglulega sýnishorn peninganna til ramsóknar erlendis, t.d. ekki sjaldnar en einn sinn í mánuði. Einnig komi til mál að senda alla setla, sem tekur eru úr umferð til syðlinga erlendis, og að þeir sem

tækja að sér skyldinguna þeirra tölju reglulega skuldborn af þeim til rannsóknar hjá atilum, sem farir ein um slíkt.

Ráðstefnanir sem þessar væri þess að gera í samráði við einuvern erlendan fjöðbanka, t.d. Bank of England.

Áhvanlegt er að þess væri að fá aðgang að eigin fjöðustu viðkomandi banka gegn hagnilegri þóknun.

Met þvi hve rannsóknin mi er orðin aðkallandi álit ég að rétt væri að fá án tafar sérfróðing hringja til þessrar rannsóknar, og velja namn í samráði við Englandsbanka þessi sérfróðingur yrði svo að ráða mestu um frekari aðgerðir.

Þitt af þvi sem gera mátti mi þegar hér í Reykjavík, er að rannsóka endurnýjnum sedlanna í lífrunum árum. Landsbanki Íslands telur úr umferð alla lélega sedla sem honum þerast. Yfir lengt. Áttunabil ötri slutfall þessinga í umferð, sem endurnýjast er, að vera nokkurt slöðugt. Bankinn þlyttur að rita hve mikit af

þingjum setlum hvern bætir í samferðna
á hverjum tíma. Endurnýjningin er þá
þessi setlar, minnus aukning setla
í samferð.

Þeir falsaðir setlar sethis í samferð
í talsverðu magni, þá ætí þad at koma
fram m. a. sem hvern endurnýjningar-
þrósentu. Endurnýjningin eykst, en sem
þrósentu er hvern reiknuð á þad setla-
magn aðeris, sem Landsbanki Íslands
hefir gefið út, og verður því óeðlilega
há. Þó sjálfsgötu verður ekki um þad
sagt fyrirfram, hvort endurnýjningar-
þrósentan hefir áður verið neqilega
stöðug, til þess at sagt sé at mitta
vit hana, eða hvort annað geri
þessa atlungum áfram lvarnulega.
Um þad verður ekki sagt fyrir en
tölurnar um atlungadur. Endurnýjning
stórsta setlanna myndi ~~myndi~~ verða
fram sókut fyrst.

Til vitbatar því sem sagt hefir verið
hér at framan metti atlunga hvort
tis málá hvern at lígreflan ætí
þjalpa mavn eða mæm, sem gætu
at einhverji leyti haft á hendi

4 -

eftirlit met peningumum, f.d. í samvissu
við erlenda sérfoðinga, og eftir
samráð við þá.

Reykjavík, 25. apríl, 1952

Benjamin Þirðsson

Til hofvirts dómsmálaráðherra

JÓNAS G. RAFNAR

héraðsdómslögmaður

Akureyri - - Símar 578 og 618

Akureyri 14. maí 1952

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson,

Rvík.

Halldór læknir Kristinsson á Siglufirði hefir sent mér línu, þar sem hann mælist til þess, að ég komi því áleiðis til þín, að ymsir flokksmenn í bænum hefðu hug á að fá Einar Ingimundarson sem bæjarfógeta. Ég þekki Einar frá því er við vorum saman í skóla og veit að hann er þrýðis-drengur. Eg er viss um, að hann myndi afla sér vinsælda á Siglufirði.

Kristján Jónsson, fulltrúi bæjarfógeta hér í bænum, hefir beðið mig um að athuga, hvort hann heði nokkra möguleika. Þetta mér vænt um að fá frá þér örfáar linur um þetta mál, ef þú telur ástæðu til.

Það er enginn vafi á því, að mjög mikli "stemning" er fyrir Ásgeiri 'Asgeirssyni hér í bænum og sýslunni. Rjúka stuðningsmenn hans mikinn áróður. Fjöldinn allur af Frásóknarmönnum hefir tekið afstöðu með honum og vinnur af kappi fyrir hann. Einnig fær hann töluvert fylgi frá Sjálfstæðismönnum, en enginn áhrifamaður úr okkar hópi mun styðja hann opinberlega. Róðurinn er sem sé þungur og hefi ég orðið að taka marga menn taki. Annars vil ég forðast allan hávaða um málið, eftir því sem frekast er unnt.

Kær kveðja,

Þinn einl.

réttingu á mörgum málum

Þegar ég kem suður þarf ég að fá leið-

1.
Jón Sveinsson

FYRV. BÆJARSTJÓRI. HDL.

Akureyri

Símar 358 og 19

Akureyri, 8. júní 1952

Þúna ráðherra

Bjarni Benediktsson

Reykjavík

Þari min.

Ég sendi þér þessar línur algerlega privat. Það er úlaf forsetakjörinu. Ég sé ekki annað en þessar forsetakosningar séu að verða vandruðamál. Þær eru að verða flokks-politískar, og stjórnin virðist leggja líf sitt við, að einu þeirra, sem er í kjöri, verði sérstaklega kosinn. Allir hagsandi menn, vilja ekki nema einar kosningar á þessu ári, þó að ekki væri öðru til að dreifa. Þykir þér þá ey ekki annað séð en að allir þeir, sem una nokkuð næginn við þessa stjórn, verði að kjósa það forsetaefni, sem hún leggur áherslu á, að verði kosinn.

Ég var einn af þeim, sem hafði lofað Gísla Loeinsegni stuðningi til forsetakjörs, áður en framboð urðu nokkuð flokksleg. Þið þar með um, að Gísli hefði verið ein okkar mesta sjálfsstaðishelja þá byrjun, og maður heinn og beinn og þú sinna ferða. En nú virðist vera að koma í ljós, einkum eftir öllum sítámerkjum hie í þingnum mig að domi, að Gísli hafi langriðmet fylgi framboðendanna.

F.d. munu 'Asgier' hafa hvern um slóðir meik fylgi þeirra allra. Þeimuravar eru völdugir hér á Menapi og í síslunni og ráða yfir miklu fjármagni, og ank þess fylgja t. Þm. Eýf. 'Asgier' af miklu kappi, en hann er mikill áhrifamaður í héraðinu. Það vekur eftirleik, hve ráðandi Sjálfstæðismenn í þu og sveit fylkja síe lítis um síra Þjorna, og sama má segja um „Fransóku“.

Óflir minnum kunnugleika myndi ég segja, að allt að 70% Fransókuarmannu fylgdu 'Asgier' og allt að 50% Sjálfstæðismanna. Hvernig fylgi forsetkrefnanna í öðrum kaupströum og sveitum er farið, veit ég ekki, en það eitt er víst, að Gísli eins og stendur - mun vera kominn langt aftur á. En þar sem það er, að ég ann Gísli þetta hlutskiftis er þess að falla við lítinn erósliv við þetta kjör, og ekki síð af framboð hans myndi til þess að fella þann manninn, sem þaði hann og sennilega við laugsamlega flestir voutalegir kjósendur hans veldu um síður að fella, þá sýnist mér einn veit að gera allt, sem í okkar valdi stendur til þess að fá Gísli Þreinson til þess að draga sig til baka, en hann fái þó haldið sömd sinni. - Þri vildi ég leggja til, að þi tal þeir þetta við Gísli.

Myndi hann ekki vera fí'aulegur til að draga framboðs til baka, ef ríkisóljörnin t.d. leydi honum að sjá um, að honum skyldi hlötnast minn eða minna af eftirforandi:

- a) Þátttöku í einhverjum stöf. Sameinuðu þjóðanna - af Íslands hálfu -
- b) Seta á Evrópu-þinginu í Strassburg.

Akureyri

Símar 358 og 19

Akureyri,

19

- c). Flórkross hinnar íslensku Fátka orðu. (Það heidurs-
merki hefði forseti ljóðveldisstofnumorþingsins þegar
átt að hafa fengið.)
- d). Einskonar heidurslaun af launum í fjárlögum - með
tilliti til þess að hann var forseti Sam. Alþingis,
þegar ljóðveldið var stofnað, og var maðurinn, sem lépti
yfir hinu nýja ljóðveldi.

Slík heidurslauna veiting ætti ekki að geta orðið vora-
samt fordómi á komandi tímum.

Éf Gísli Sveinsson dregur framboð sitt til leaka, ætti
sér Þjarni Jónsson að ná kosningu með viðmánda
mírnhluta. Því að ég hygg, að laugflectir kejsrudau
G. Sv., en þeir eru flestir kúsettir í sveitunum og
andvirgi sosialisma, myndi þá rada sér á sér
Þjarna Jónsson.

Þlessaðu! Ég treuþi þér til að reyna að
koma þessu fram, og skulum ið verða morgin, sem
skyðja þig til þess á morgun hátt.

Ég kem til Reykjavíkur á næsturinn og skal þá
strax tala ið þig.

Með einlægri vinnsemd.

Jón Sveinsson

Rúlk 3/8 1952.

Her Dálkerra Þjarni Benediktsson!

Mig langar til að skrifa þér nokkrar línur, og segja þér
þýmsar þetta en þá gat ég ekki gert síðast er ég talali við
þig í viðtalstíma þínum vegna þess hve margir bitu eftir
að ná vitlali við þig. Hér í hreinsuninni hafa þýmsar
breitingar orðil sumrar gólar en alsar til hins verri. Gísli
Gutnasson er áætetur matur og hefur reinnst mér vel. En
þá miltur hefur ofsa brúin tekið hann of föstum tökum og
glapil honum sýn. Þá hafa kommúnistur matar sér í altop
ríkum meli þér komast nú unnvörnum í hreinsunina gegnum
Filadelphia félagil og hafa einn og ég sagli þér fyrir þa 2. árum
komist á mánuðar kaup á undan öðrum og fengil þá skársta úr
vinnunni, einn þessara manna Magnús Fingjaldsson ettatur af
Gímstata holti drykkjeldur mjög gétu í brúarflotkinum fyrir þa
2. árum og komst þá á mánuðar kaup, hefur nú bröktlast úr
Filadelphia félaginu og tekið upp sinn fyrri drykkjuskap og er
of þá vinni og matir mjög óstundvíslega segna drykkjuskap
ar en hann er á mánuðar kaupi samt. Í April í vor kom matur
af nefri Jón Þjörgvín Jónsson ettatur frá Esteyfyrli fremdi Árn
þíms skóla stjóri hann er flotksbundinn kommúnisti mjög
vestur tígnar Stalín en hatar gagnmerkasta og fylgisskerasta
lýbretis mann landsins Þjarna Benediktsson einn og sá fyr nefndi.
Ég þarf ekki að taka þá fram að hann er í Filadelphia hann hefur haft
þá innivinnu sem Gísli hefur gétu í te lali og setil fyrir eftir vinnu
og nú á matan á sunarleifun stöndur hefur hann verið flotks stjóri -

og hefur hann verið settur langt fram fyrir þá sem mestis
því standa. Þetta hefur að vonum rakið óámegin hjá mörgum
götum verkamönnum og hefa þeir haft á orði að þetta hefti
aldrei komi fyrir heftis þú verilt Borgarshjóri. Þat eru nú
ortnis ca 11-12 kommunistar í hreinsuinnu og veit þeim nú
óþum ámeginum ekki sist þegar þeir eru gestis að yfir mönnum.
Hér þarf þegarlausit að taka í taumana. Þat er of seint að gera
þat eftir mestu bejarshjónar kostningar þer gita þá kannske
farit eins og forseta kostningar nar. Gunnari Borgarhjóra Bolla
frendla hans og Tómasi Magni hans er alveg sama þó flakkar
inn tapi rit mestu kostningar þeir eru aðeins lækiferis sinnar.
Eg tréisti þér til að leggja fast að Gíslan Gylmasyni að hann
læti mig sita fyrir innivinnu rit að mála lunnur ofl
þegar hann hefur hana. Hann reitar algerlega verkta skiftingu
sjálfur. Eg þakka þér fyrir alla þá hjálpu og drangskap
sem þú hefur ávallt sýnt mér.

Virðingarfyllt.
Theodor Jónsson
Mjóstreati 8.

Reykjavík, 30. sept.

Kjære Sigurður og Bjarni Benediktsson!

Tusen takk for de vakre blomstene som kom hit mandag. De står her på bordet mitt og er et henførende syn.

Det er så hyggelig å være hjemme igjen, selv om jeg er veldig tett hele tiden og nok så dum i hodet etter å ha ligget så lenge.

Turen med fly var interessant, da den var 30 minutter på vei til Rykland

Som den tyske regjering gjeste for en måned tid.
Der var repræsentanter for Høvelsenet, Kirke, arbeider-
bevægelsen og arbejdsgivere - alle fremstående i sin
profession - og de diskuterte så fyllene forty
høde politisk. Ryklend og mye annet så jeg hadde
det herelt med i hode på.

Siden jeg kom ut av sykehuset mandag fest,
er det en rar opplevelse å være blant friske
mennesker igjen - ja hadde de fleste var syke
og synes det er imponerende å se så mange sunde
fjes alle steder.

Omni en gang min varmeste helse for den store
oppremsomhet.

I all hengivenhet
Larmund Jost.

Reykjavík 4. sept. 1952

Kari Bjarni Benediktsson!

Jávarn Þráfnar, alþing. var hér á
fundinum þinn árið síðast og
hát hann mig mikið, aður er
þann þess, að slungu þess náðras
þinnur minn ástand og þessur í
stjórnvaldunum hér, er sjálfur,
minn hann safalaust slýja,
þess þess atþingunum sínum hér,
þess hann þessur til Þessjannar
minn þessur þessur þessur.

Alþingin slýti og drungi minn
minn minn hér þess þessur þessur
og slýti minna slýti, er slýti
er að slýti að slýti slýti
þess í slýti minn minn og
slýti minn þess slýti o. þ.
slýti slýti, slýti þess slýti
slýti þess.

Þess er þess, minn þess er að slýti
slýti í slýti slýti minna
og slýti minna minna hér á slýti,

er þat er, hvernig fara eigi að þú
að fella Þóla Jónsson hér við næstu
hæðingjar og minnst svo nær fram-
skurðarmáttinum si þetta eigi minna
ábyrgamal er flakkerðarmannum, er
framsalmarneum hér er frumur,
hægrí-sinnarís, að þú er nær minsta.

Kallirí framsalmarneum, sem álfvif
hafa hér í sínum flakki hafi stungið
sýg á þú við allur sjálfstærismann,
að við samgignlega neðum sem
frambyrdandur við næstu þinghæv-
ingjar þigurs Jónsson, frambranda-
stjóra Seldarvettamísja rúlisins.

Sigurður er sjálfstærismannur, er
því aldrei, er íg mlti, latis stjóri-
mal þeirris til sem tala, er
hamr er handleggur og úræða-
gáður matar og hafa menn hér
á stöðum nept hamr að þessu
sem frambranda stjóra Seldarvett-
amísja. Því hamr þú aflat
er gáðs allts hér á Sigurði og
fyllingja þummaris menn, að þú
hamr þingit til að gá þú hér hert

sjálfstæðis-
lagfræðingur

eftir því, hvernig borgumyndunin verður
af, hvernig flakkestjórnunum (e.
Ráðgjafar) lýst á þann. Allt þetta
mál mun fara Ragnar út líta
milli gleggna fyrir þér, þegar
þann vaxir úr þess.

Þegar á allt er lítið veit ég ekki,
þó svo þú, þakkað er yfja þetta
í því þér, undir égja margu, að
þann er mið tölun að óvanta
náðunni minn minn þag. Þó svo ástíð
tölunni á þess ástíð gegn þannu
minn þingmanni þér, að þess þinglaust
er að þetta þannu munna þessa
þinglaust á þess þess, þess að þess
þess er á þannu tölun þess, mið
þess þess, þess er ástíð
þess þess. Held ég að þess
ástíð er þess þess þess, þess
þess þess þess er mið þess, er
þannu er mið þess þess á þess
þess þess þess er sjálfstæðismannu
og framfarissmannu.

Þess er þess er að þess þess
er þess þess. Þess þess og mið þess

Þess Þess

Reykjavík, 3/1. 1952.

BÖRLASKJÓLI 12

Herra utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Við fráfali Finns Jónssonar, for-
stjóra Innkaupastofnunar ríkisins, get eg ekki
látið hjá líða að minna ráðherra Sjálfstæðis-
flokksins á hversu geysilega þýðingarmikið það
er fyrir fyrirtæki eins og Olíuverzlun Íslands
h.f., að í þessa stöðu verði ekki skipaður
maður sem er óvinveittur frjálstri verzlun eða
Fransóknarmaður, sem þá um leið yrði að sjálf-
sögðu hlynntur aðeins einu firma (S.Í.S.) í
landinu.

Eins og yður er ef til vill kunnugt
var Finnur Jónsson mjög hlynntur S.Í.S. í starfi
sínu hjá Innkaupastofnuninni, enda reynslan sú
að það firma (eða Esso) hafði öll olíuviðskipti
við Innkaupastofnunina þau 2 ár sem hún hefir
starfað. Olíuverzlun Íslands h.f. gerði tilboð
í þessi viðskipti fyrir síðastliðið ár, er talið
var að væri hagstæðara en tilboð frá Esso, en
þetta álit var þó ekki ríkjandi hjá Innkaupa-
stofnuninni og tók hún boði Esso. Nú er hins
vegar komið í ljós að Innkaupastofnunin varð,
að minnsta kosti verulegan hluta ársins, að
kaupa olíur á mun herra verði hjá Esso en verði
hefði ef tilboði Olíuverzlunarinnar hefði verið
tekið. Um þetta þýðir auðvitað ekki að sakast
nú. En þetta er aðeins dæmi til að sýna hversu
mjög áriðandi það er, að í stöðu þessari sé

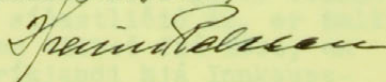
maður sem getur litið óvilhallt á málið hver sem í hlut á.

Viðskipti ríkisins eru orðin svo stór hluti af öllum viðskiptum í landinu að, hvað snertir olíuviðskiptin að minnsta kosti, álit eg mjög vafasamt hvort rétt sé, meðan frjáls verzlun er í landinu, að hafa þann hátt á að aðeins eitt firma hafi þau öll á hendi. Í samkeppni þeirri er á sér stað í olíuverzluninni tel eg að það geti orðið afdrifaríkt fyrir Olíuverzlun Íslands h.f. ef Esso með einhverju móti yrði tryggður forgangsréttur að þessum viðskiptum í framtíðinni.

Herra ráðherra. Þar sem allir vita að fyrir yðar áhrif var nýlega leyst með sanngirni eitt stórmál ekki ósvipað þessu, sný eg mér til yðar í von um að þetta mál verði vegna áhrifa yðar einnig leyst á viðunandi hátt.

Eg tel óþarft að hafa um þetta fleiri orð en óska eftir því að þér vilduð veita mér viðtal, ef eitthvað það er máli skiptir gæti þar með skýrst betur en gert er í þessu bréfi.

Virðingarfyllst,

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson

Þell og blessaður.

Þetta er bréf um máð mér til handa. Verst ef þú bara hlærð að mér. En af því sé eg hef sétt og samgöngulega viðurkennt það sem mér heyr, í sambandi við frídagsbóða Jóhannes Kr. Jóhannes sonar þá eitt máður mí að sleppa hillega út úr þessu klámi. Forhöf var gerð samkvæmt skýlum frá Ragnari Þjarkan, og er ekki um annað máð mér talad mí, epli klámsvitaðmalit. Þettaf upplifir meður ríttvæð mitt, og allaf bestist við þrægtima !! En sem sagt, máður þar mí að sleppa hillega, er það ekki? Ekki hef eg meitt til að borga sekkis og epli má setja mig inn, þar sem eg er sjúklingur, óryski m. m. Tímarskian eittu mí mamma-áspæjin að þá að gefa út áfram, ef þess er gætt að klæmast ekki.

Vinsamlegast

Sigurður Kristinn Draumland
Rhusreyri

Dato 19. - 3. - '52

það sem elle þv, en vilji álmur sígn sé, ef þú heit.
Bonduroni þú aldrá nóg, enda eru þú korlar sem
blattu, eins og þú stendur. — Kominnu hata mest
sem alþingur Stalín og dýkinn í austri, minn um
heitt og hamingju einu leggja þjótur, allaf gálfum sí
líki, blessaðir!

Upp skera vor þú í haust með afbragðum góð, enda
þitt sumarið vor með kaldum snöri, sérstaklega vor
kastafnuappókera góð. Síðaðeir vit Elfygg gell
einuig nýggj vel. — Þarís hafa mikinn áhruga fyrir
fyrir fiskisölu bestan háfr. Fyrir stöðnum hlustabí
og á vottal, í útoopin, vit sendimann, nýttiminn
á bestan, vor á honum á heyr, á þann vor
bjaktim á sölu danska fiskja, bestu þar. — Þú á
nýggj hægull á nýggj fiski og síðeir allar þessi
góð vara, en isl. saltfisku & óþaanlegur, fisksalarnir
segja að íslendingar vilji ekki selja þeim saltfisk,
þessnig í þeim máttum liggja & mér ákunnugt.

Marzt vor þú & lenda þessamann í sumari og
þessu dæni mikinn hagnad af viðskiptum vit þú, enda
mikit gert til þess á þessu & lenda þessamann þú á.
Einuig sá og þú allstona auglýsinga og þessa
sem uppl. þjótur þjótur, en þú vor haldur lítur á
isl. fánannum og upplýsingum á kvatningroðum
tú manna sem á leggja lútt sínu til Íslands. —

II

Eg hafði með mér nokkrum myndum bakur frá Íslandi. Hefi eg efti megni, reynt að sjá þessu myndi af lýða dæmduum hinna íst. málara því vinnum minnum af Kunningjium og hefi þeim þitt ornið til þona. Sérstaklega hefi þú með þessum af framföllum állum af framkomduum í Reykjavík, en þá er það litastættum sem hefi þessum þá mest. Eins og þú getur getið norri, hefi eg ekki glesmt að geta þess þessu þú er, hvaða flakker þú er, sem þú hefi all drýgðan þátt í framkomduum.

Þar same handritamálur hefi þúit á góme, þessi sjálfstætt á þau séu af vörð í Íslandi.

Þú er deitt um þótt. Tala skuli upp andspingulasta í útvoþim. og þá áðius 10 min á dag, þú erum þú vörð bestu líkarar af þess háttar föll. Þallat á þessum 10 min minni af þu útvoþim $3\frac{1}{2}$ milj. lítur. Þessi aug. litar á þú ekki að þess fastar lítur, heldur á að stjálta þonnum í bléium, í slak þaggar metis, eða af all-þvætt þú vörð á. —

Enda þitt eg þessi á þú séu þú þessum þessum, hefi eg, áð gannu minn. minnst á þau þú.

Þú sendi þú þú með síðustu stjórnaðu 'Heddaft.
'Fagurt sjón þau þú þessum þú'!

Þú og þig svo innlita og þyrngja mér
all þetta sams og þótt.

Ad lokum þú og þú alla blessunar í
lífi og störfi og þótt þig mér tilgættu

þinn vinlega
Vilhalmur Stefánsson

P.

Mér líta sorsilega, efti ástandum, og
þú þor um einhverri árangur, ef þú gengur.

T. Stef.

Einkamál

Stykkishólmi, 2. apríl 1952

Kæri vinur.

Gleðilegt ár og þökk fyrir liðinn tíma. Mig langar til að skrifa þér um málefni sem ég vona að fari ekki lengra. Ég er alltaf að hugsa um hvernig við getum sem mest fengið út úr næstu framboðum til Alþingis, því mér finnst að það ríði á mestu að reyna að vinna alvarlega í þeim kjördæmum sem tapust eru og vonir til að vinna. Ég hefi mikið verið að grennslast eftir hugum manna í Dalasýslu og getað talað við marga málsmetandi menn, vini Þorsteins okkar o.fl. og skilst mér á þeim undantekningarlaust að ef þess væri nokkur kostur væri rétt að hann hvíldi sig frá þessu og kemur þar margt til greina, enda er Þ.Þ. kominn nú fast að sjötugu og eftir tvö ár eða svo farinn frá störfum. Hefi ég spurt þessa menn sem ég hefi talað við hvað þeim sýndist um framtíðina og er einkennilega mörgum sem dottið hefir í hug það eitt og sama, þ.e., hvort Þorsteinn muni ekki vilja góðfúslega segja af sér bæði þingmennsku og sýslumanns- störfum og þú reyndir að fá Friðjón Þórðarson lögfræðing til að fara í hvorutveggja. Friðjón er vel liðinn, frændmargur og geti með þá aðstoð góðra manna og Þorsteins ef vel væri að farið, náð þeim árangri sem Þorsteini er ómögulegur að öllum ástæðum óbreytt- um. Ég tel að þetta þurfi að athugast sem fyrst, því eitt af því sem gert hefir okkur sjálfstæðismönnum mikinn óleik er það, hve við erum oft með allt á seinustu stundu. Við erum ábyggilega sam- mála um það að ekki verði um viðunandi ástand í málum þjóðarinnar að ræða nema einn flokkur geti fengið meirihluta. Að þessu verðum við að keppa. Svo er eitt enn. Nú ert þú dómsmálaráðherra. Hver tekur við næst veit enginn. Einmitt fyrst á næsta kjörtímabili kemur í hlut þess ráðherra að skipa í embætti sýslumanns í Dalasýslu, Þingeyjar og Skagafjarðarsýslu eða er það ekki? Því ekki, ef hægt er með góðu samkomulagi, að nota ^{nú} þær aðstæður?

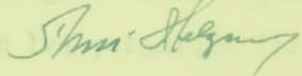
Ég vona að þú takið þetta hjal mitt eins og það er og skiljir

hug minn til þessara mála. Þetta er ekki af því að ég vilji neinum illt heldur þvert á móti. Eftir veit ég að þú hlýtur að hafa heyrt þessar raddir og eitt vil ég að lokum segja þér að þær hækka með hverjum degi sem líður. Ég hef sem sagt enga von um að Þorsteinn vinni Delina aftur. Það er hægt að bjarga þeim með sameiginlegu átaki, en eftir því sem það dregst á langinn minka möguleikarnir til þess. Svo eitt enn. Hvert það sæti sem við vinnum af Framsóknarfl. er svo mikils virði fyrir okkar að ekkert tækifæri má ónotað vera.

Vanast til að heyra þitt álit um þetta.

Með bestu kveðju og óskum alls hins besta

þinn eint.

Reykjavík, 7. apríl 1952.

Kæra ungfrú:

Eg þakka yður kveðjur fyrr og síðar og nú síðast bréf yðar dags. 24. janúar s.l.

Eftir að ég fékk bréfið það ég þau yfirvöld bæjarins, sem mesta fyrirgreiðslu hafa veitt í þessum efnum, að athuga málið og hvað líði greiðslu á þeim skuldum er þér getið um. Nú fyrir skömmu var mér skýrt frá því, að öruggt væri um skuldagreiðsluna; annaðhvort væri nú þegar búið að gera ráðstafanir til að þar yrðu greiddar eða að svo yrði bráðlega gert. Vona ég að það standist. Ef ekki, þá látið þér mig heyra frá yður.

Mér þykir mjög vant um, að lækniágerðin hefir borið tilætlaðan árangur og vonast til þess, að þér verðið alheil og njótið góðrar heilsu í framtíðinni.

Með bestu heillaóskum,

yðar

Ungfrú Steinunn Guðmundsdóttir,
36 Summer Road,
Brookline, Mass.

Landssíminn

SÍMSKEYTI

Eyðublað nr. d.

BJARNI BENEDIKTSSON

DOMSMALARADHERRA REYKJAVIK

Úttekið

18
9 19 23 JUL 52

Athugasemdir símaþjóna

LANDSSÍMI ÍSLANDS

Símanúmer ritsímans:
6411: Varðstjórinn, fyrirsprungum
um símskeyti svarað

Símanúmer ritsímans:
1020: Afgreiðslan,
tekið á móti símskeytum

FLATEYRI 2/114 31/28 23 0830

Mótt. af

HÖFUN SKORAD A ÞORVALD GARDAR KRISTJANSSON
LÖGFRÉDING AD GEFNA KOST A SER SEM FRAMBODSEFNI
SJALFSTÆDISFLOKKSINS VID VENTANLEGAR AUKAKOSNINGAR TIL
ALÞINGIS HER I SYSLUNNI - FULLTRUAUFUNDURINN

Reykjavík, 5. Ágúst 1952.

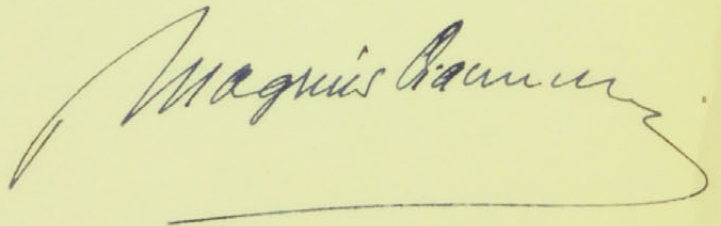
Herra utanríkisráðh.
Bjarni Benediktsson,

R e y k j a v í k.

Svo sem talaðist til er ég fyrir nokkru síðan
ræddi við yður, hefi ég nú samið dálitla greinargerð um skoð-
un mína á iðnaðarmálefnum, og nokkrum atriðum öðrum viðvíkjandi
starfi og stefnu Sjálfstæðisflokksins. Tekur þetta álit til
nokkuð fleirri atriða, en í upphafi var ætlað.

Ég hefi fengist við þetta verkefni í naumum tóm-
stundum nú að undanfögnu, og bið þess vinsamlegast, að virt
sé á betra veg það, sem áfátt er um niðurskipun efnis og orða-
val.

Með mikilli virðingu,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Magnús Ólafsson'. The signature is written in a cursive style with a long, sweeping underline that extends to the right.

Reykjavík, 18. Ágúst 1952.

Herra utanríkisráðh.
Bjarni Benediktsson,

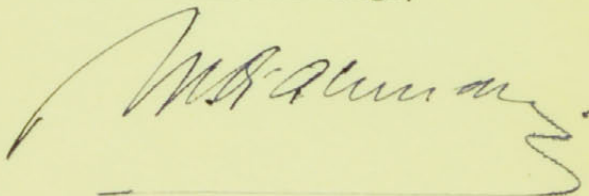
Reykjavík.

Ég leyfi að vísa til viðtals er ég fyrir nokkru síðan átti við yður, herra utanríkisráðherra, en þá leyfði ég mér að mæla með því, að einum starfsmanna Útvegsbanka Íslands hf. yrði veitt bankastjórástaða við þann banka. Hinsvegar tölduð þér þá að sú hugmynd, að veita þetta embætti baráttumanni í hinni pólitísku víglínu, ætti vaxandi fylgi að fagna meðal ráðamanna Sjálfstæðisflokksins.

Síðan er þetta samtal fór fram hefi ég hugsað mikið um þetta mál, og með hagsmunum umræddrar bankastofnunar og viðskiptamanna hennar í huga, hefi ég komist að þeirri niðurstöðu, að önnur skipan en sú, er ég á sínum tíma mælti með, myndi betur henta. Hefi ég leyft mér að rökstyðja að nokkru þessa skoðun mína í stuttri greinargerð, er fylgir hér með.

Í þessu sambandi óska ég þó sérstaklega að taka fram, að í afstöðubreytingu minni er engan veginn falið vantraust á fyrrgreindum starfsmanni Útvegsbanka Íslands, er ég tel fyrir margra hluta sakir trausts verðan og alls góðs maklegan.

Með mikilli virðingu,

Um Útvegsbanka Íslands hf., o.fl.

Útvegsbanki Íslands hf. hefir með starfsemi sinni jöfnum höndum leitast við að sinna þörfum iðnaðar, sjávarútvegs og verzlunar. Mun mega telja, að bankinn hafi í framkvæmd haft vinsamlegri og affarásælli afstöðu til iðnaðar landsmanna heldur en Landsbanki Íslands. Starfsemi bankans er að sjálfsögðu skorinn stakkur til samræmis við aðstæður í fjármálalífinu hverju sinni, en til þess ber brýna nauðsyn, að í engu sé hallað rétti bankans í viðskiptum hans við Seðladeild Landsbanka Íslands. Er nauðsynin á réttsýnni framkvæmd í þessum málum að meiri vegna þess, að um þessi samskipti gilda engin lagafyrirmæli eða reglugerðir, svo mér sé kunnugt um.-

Í lögum er hinsvegar svo ráð fyrir gert, að Útvegsbankinn skuli ekki fá til hlutar meira en 1/3 hluta af þeim erlendum gjaldeyri, sem til fellur í hinn sameiginlega gjaldeyrissjóð. Til merkis um vinsældir bankans meðal iðnaðar- og kaupskýslumanna, má geta þess, að árin 1944-1947, þegar heita mátti að gjaldeyrisviðskipti varu frjáls, vegna góðrar gjaldeyrisafkomu landsins, kusu jafnaðarlega 50-60 % innflutningsðaila að hafa skipti sín við Útvegsbanka Íslands. Tala þessar tölur enn skýrara máli um afstöðu innflytjenda almennt þegar þess er gætt, að flestar ríkisstofnanir og opinberir aðilar höfðu gjaldeyrisviðskipti sín við Landsbanka Íslands, og þegar þau viðskipti hafa verið dregin frá heildar gjaldeyrissölu þess banka, verður afgangurinn, þ.e. hlutur hins almenna viðskiptamanns, ekki ýkja stór.-

Þegar svo fer að harðna í ári 1948 og næstu missirin þar á eftir, kemur í hlut Útvegsbankans að berjast við margháttaða örðugleika. Urðu þau vandamál öll þyngrri viðfangs vegna þess, að telja

má að bankinn hafi tæplega notið fyrirgreiðslu Seðladeildar Landsbankans svo sem efni stóðu til og æskilegt hefði verið. Má þar til nefna, að er Útvegsbankinn þurfti að ráða fram úr vandamálum viðskiptamanna sinna er leiddu af gengislækkuninni í Marsmánuði 1950, þurfti bankinn að sæta óaðgengilegum og auðmýkjandi skilmálum af hendi Landsbankans.-

Þótti nú viðskiptamönnum Útvegsbanka Íslands hf. málefni sín og bankans óvænlega horfa. Hafði þá sá, er þetta ritar, frumkvæði um, að boðað var til fundar 20-25 helstu viðskiptamanna Útvegsbankans, þeirra er fylgdu Sjálfstæðisflokknum að málum. Hafði ég á þeim fundi framsögu um þessi mál, eins og þau horfðu við frá mínu sjónarmiði, en málin voru þar síðan öll rædd af ýmsum aðilum. Næstu vikurnar eftir fund þennan fóru síðan fram viðræður við forystumenn Sjálfstæðisflokksins um þessi mál. Stóðu að þeim viðtölum sömu aðilar og fundinn sátu, og tók ég jafnaðarlega þátt í þessum samræðum, en átti auk þess einn sér viðræður um þessi mál við aðila meðal ~~forráðamanna~~ forráðamanna Sjálfstæðisflokksins.

Ekki er hægt að segja að þessi máltilbúnaður hafi borið allan þann árangur, er æskilegt hefði verið frá sjónarmiði þeirra, er að honum stóðu. En það vannst, að málefni Útvegsbankans komust ofarlega á dagskrá, og vísast hefir mönnum orðið ljósari en ella nauðsyn þess, að meðal framkvæmdastjóra bankans væru aðilar, er væru þess um komnir að afla málefnum hans brautargengis á hinum pólitíska vettvangi.-

Svo hefir nú málum þkipast, að segja mun mega að í hlut Sjálfstæðisflokksins komi að ráðstafa stöðu bankastjóra við Útvegsbanka Íslands. Eins og vanta mátti hafa sumir af best metnu starfsmönnum bankans litið bankastjórastöðuna vonarauga, í trausti þess að langur og öruggur starfsferill þeirra í þjónustu bankans yrði krýndur með

Þessum vegsauka. Tvímælalaust myndi reynast mikill vandi að gera upp á milli þessarra manna, og það er þeim öllum sameiginlegt, að þá brestur aðstöðu til þess að berjast fyrir gengi bankans á vígvelli stjórnmalanna. Þessvegna hafa augu velunnara bankans beinst meir og meir frá bankastarfsmönnum og að þeim aðilum, er slíkrar aðstöðu njóta.- Hafa ýmsir meðal atkvæðamanna á sviði opinberra mála verið nefndir til þessa starfa, og þeirra á meðal Jóhann Hafstein alþingismaður. Tel ég, að vel athuguðu máli, að hyggilega myndi ráðið að fela honum þetta starf. Ber þar fyrst til, að hann er réttssýnn dagnaðar- og drengskaparmaður, líklegur til að mynda sér viðhlýtandi skoðun um málefni og menn. Hitt er þó einnig næsta mikilvægt, að mínu álitum, að hann sýnist sérstaklega að uppfylla þau skilyrði að geta lagt réttmætum baráttumálum Útvegsbankans lið á hinum pólitíska vettvangi. Myndi slíkur liðsauki koma stofnuninni í næsta góðar þarfir.-

Iðnrekendur eiga mikið í húfi að starfsemi og viðgangur Útvegsbanka Íslands megi eflast og aukast með eðlilegum og öruggum hætti. Ég tel líklegt, að þeir iðnrekendur, sem fylgja Sjálfstæðisflokknum að málum myndu, er fram líða stundir, sjá að lausn sú, er hér er mælt með, hefði reynst heillarík. Vildi ég gera mitt til þess að afla þeirri skoðun fylgis þeirra á meðal.-

-----

TELEPHONE
BAYSWATER 6974

KENSINGTON HOUSE COTTAGE,
CAROLINE PLACE,
LONDON, W. 2.

5th October 1952.

Dear Minister Bjarni Benediktsson,

This letter should, and would, have been written immediately after my wife's return from Iceland but, as there was so little time and so much to do before our departure on October 9th and everything takes so long under post-war conditions, I felt regretfully obliged to put business before pleasure. Hence the unfortunate, but wholly involuntary, delay which I trust that you may quite understand and forgive in the circumstances.

My wife and I now offer you and, through you, all our other kind Icelandic friends, who are concerned, our warmest thanks both for the customs facilities, which were so generously extended to her, on her arrival in Iceland, and also for the great honour done to her and me through your most gracious entertainment of her at a formal luncheon in the official house of the Government of Iceland.

He

We feel unable adequately to express in words how genuinely and greatly we appreciate such signal marks of favour and friendship to us. We hope, as we believe, however that it would be superfluous for us to insist on how grateful we both really are for them. Such generosity, hospitality and kindness now that we no longer enjoy any official status is a touching reminder to us of the equally friendly treatment, which we invariably received, and so much appreciated, from you and your compatriots throughout the four and a half memorably happy years during which it was our great privilege to be stationed in Iceland officially.

We unite in renewed warmest thanks and friendliest greetings to you and Madame Benediktsson.

Yours very sincerely,
Gerald Shepherd.

Reykjavík, 30. janúar 1952.

Heiðraði flokksfélagi:

Eg þakka bréf þitt, dags. 28. desember f.á., sem eg hefi íhugað. Að athuguðu máli er það samhuga álit mitt, skrifstofustjórans í dómsmálaráðuneytinu og bæjarfógetans í Vestmannaeyjum, að ekki sé gerlegt að láta fulltrúastöðuna hjá honum vera óveitta til vorsins. Af þeim sökum er ekki unnt að verða við beiðni þinni um að geyma stöðuna handa syni þínum, er á að ljúka prófi næstkomandi vor.

Eg hefi þessvegna gert ráðstafanir til að piltur þaki við henni þegar í stað og hefi eg við val hans einnig haft hliðsjón af þeim sjónarmiðum, sem þú víkur að í bréfi þínu. Hvernig hann reynist fær svo reynslan ein úr skorið.

Sjálfsgagt er að athuga á sínum tíma, hvað hægt er að gera fyrir son þinn, þó að hitt sé sem sagt útilokað, að geyma stöðuna honum til handa, enda er það svo, að margir ágætis piltar verða nú að bíða alllengi áður en þeir komast í fulltrúastöðu, og gerir það auðvitað erfiðara en ella að geyma tiltekna stöðum handa ákveðnum mönnum. En sem sagt, sjálfsgagt er að athuga í vor, ef til kemur, hvað hægt er að gera fyrir son þinn.

Með bestu kvöðum,

Herra kaupmaður
Georg Gíslason,
Vestmannaeyjum.

Hellu 2. júlí 1952

Kæri vinur,

Ég kem til bæjarins á föstudaginn og vil gjarnan ræða við þig um Útvegsbankann. Við höfum tapað en verðum að vinna það aftur. Sá, sem kemur í Útvegsbankann í stað Ásgeirs getur gert mikið til þess laga ýmislegt af því sem nú stendur illa.

Ég hefi ákveðnar tillögur um það hvernig við getum best skipað það sæti, sem nú er laust í bankanum.

Vinsamlegast.

Þorgerður Jónsdóttir

Kaupfélagið Þór

Hellu

Hellu, 13. júlí 1952

Keri mínur!

Senti þér hér með bréf frá Svavri Þórdóttur.
Það gætt að þú hugsaðir um þá hlöju, sem
frá komu í bréfinu. Hitt þig á fimsta-
deginn ef þú ventur til viðtals.

Þín saml.

Þorvaldur Jónsson

HOTEL BORG

REYKJAVÍK

SÍMNEFNI — TELEGRAMS
HOTELBORG

SÍMAR — TELEPHONES
1440 (4 línur — 4 lines)

Reykjavík ^{12/7} 1952

Herra

alpm. Þorvaldur Jónsson,
Hellu.

Þan vinur,

Mir datt í hug að spyrja
þig einnar spurningar.
Getur þú þíns tryggst mí
stutning Eilífstæðisfulltrú-
anna í Bankasíðu Úlveg-
bankans, ef þú létir mér
detta í hug að selja um
bælastiorastötuna þú
syðra, gefur þú, að þínum
fengi út bíur á Aluseyni
3 Siglufrú?
Eú varð breytun hefti

Stórum mein þólet, ská
þyðingur fyrir spilett, en
ein af þremur bændast; öra.
Stórum hís; Regljarnir,
jafnframt þri sun Jónas
fengi venulegum fjárhagi-
legum bak hjart.

Jeg slá þessa sanna
fram, hef ekki hugsað
málist til botus og ekki
ratt það við Jónas, en
Útoeyrbankinn hís má
ekki við þri, að þri setið
þar inn einhvör af glapa,
sem mér er fortalir, að
gáðar horfur sein á.

Þetta einsemd og vörðingur
Regljarnir

Reykjavík 7-3-1952

Gæfugi váttherra

Bjarni Benediktssonar

Jeg þakka yður fyrir mér síndu velsæld
að veita mér vottal, en þegar ég var
komin heim, þá kom út ríkisstjórnin
okker og munti mig ei það sem ég
hefði gleimt sem kann var þúinn sáinn
mér en það var að ég sat hici inni og sá
hvinn sáluþu fara inni hverbeidd mitt
inná rumid mitt með þakka sem kann
lagði það þakkinu út í fyrri að vera
krítur en vottadist af bláðinu og því
hefði verið smátt yfir, síðan opnaði kann
þakkan og þá sá ég að það var kast af
Íslandi og smíri Vestfirða klain upp ^{það var bjóst} ^{horfin}
og ég var um líðmínta það sem mér var
sínt fyrir flivirum að olia væri
vissu svöðia Vestfirðum þó ég skal þessi
þakkyrða að það veinist rett ég hef aldrei
komið þangað en ég fór gótiliga að spísjá
mig fyrir hjá kunnugum og allt passat
hvort einustei smá atriði i landslegi og
stadnáttum ég gótilist því en þá.

jeg veindi að krötu svoðid uppi en það var
afar ófullkomið, jeg sói með mitum til
Olafs Þorvs en jeg hugsa að hann hafi
fleikt þeim eða skildu blöðin vesa í skrif
bordinu hans en þá, kannski í skápmun
vinstra megin —. Þegar kortið þvef
þá síndi þorsitum míð töluna 21 & ljós
blettur um nærrið en skuggsint
alt í kvinn, þórt það er 21 vika. mánuð
þá er veit jeg ekki másku vikur
jeg sei þenstæ flaggid náloft þessari tölun,
másku verkþæðingur míð var sent
þessa og grinst vore eit birja —.

& fimtudaginn 21 febrúar kl rúmlega
hálf þinn sent jeg inn þeim og það var
við líkt og hraun sem rinnir þá út frá þí
sem er á skrifboðsenda tilvengur, þessi
og rann eins og skot þess mitt boðið og
stæðvæðist þar, þá gaus svo mikil þúvni
þíla að jeg varð að opna glugga þíla að þleita
því út, — jeg er þvæðum að það sé gáður
Egypþalandi og Ísnes, — þegar jeg sagði þess
um daginn, þá hófði jeg gleimt þessum
jeg & þeirri fyrst þvinn mikinn og leit út
um gluggan, þá sei jeg þessu þvinn utum

11-3

Ég þakka þér fyrir þetta langt síðan fengið
á brifinu þú hefur skrifað þessu þessu
jag vil gefa upplýsingar um þessu sambandi
mjósmir og kúkl í kring um mig sem jag
hef átt að sjá að einhverju gætu sveitigætt
og þessu að hafa mig fyrir tengi
lítið, en skrifa þessu er miðla er
er mitt strax við fyrstu ástíðna
horft á blátt lígt sem það voru
heima á skrifborðinu hjá Gimmoni
far skrakka að jag hef sem jag sagði
yður þrá um daginn, jag var með alls
kortaða bókun og sagði kort með
jesúminni okara bókina þessu jag þakkaði
með þessu um málum að nú voru
jag að þessu getu ekki dregið mig úti lönd
tatt mér ekki verur vara þessa að sofa
og þessu jag þakka þessu hugsunna
þá þá jag að veru þessu með allt kúklit
afan á mér í stáðinu þessu skrifuð
bók afin og eitthvað muna, það er
veruð mikil úti París England þessu
þessu er eitthvað eitthvað þessu
ins og þessu og get þessu málum þessu
þessu

landit þegar jég sá Jesú á sjónum var líkt
og jég horfði því London eða frá Evnarsundi
frá því litit laust samun i Fóruu síðu
Bair eða rómdege það þar til það stóft
er búit, þessu sattu til vunnis erne autins
kommunista brúur, neudseuleg bið eftir
inkveppi vigril jég heit geistur eða
einþver eilefur sem fleugist yfir og sem
þuffur brunnsteinsefni á brandi i blöndu
þar sem Rissar þar er yfir verdu ralt svart
jég heit það verdu nokkuð slóti þessum
brunnsteins eil með dufti sem þustur er
nítur ur flugvélum, þegar jég byrjaði
að tala um Fóruu, þá flaug sigurþringur
yfir blóttit, jég góti trúnað að Montgomery
og Lukoff eða inkveppi i huns stad ottu eftir
að vinna kráftana i Þerfiri og Montjad
segja, jég til þetta allt i elud góðu hundur
og lét um hjálps, svo bið mi þuffur skilist
þá ótrúlegt sí eð Bandaríkin og England skifta a milli
sin varnas svæðum, þannig að England þerfi voru
á Íslandi en Bandaríkin þuffu mikit udgera
á Kapdur þóttum. nu er það eilek Trúlegt if
sá góði þar á að fara ud þetta af sí þetta um
og það strax nuna á langa dozinu. afsakið. Gud lífi
virdingast Anna Árna dóttir.

JÓNAS G. RAFNAR

HÉRAÐSDÓMSLÖGMADUR

AKUREYRI

AKUREYRI 22. febr. 1952

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

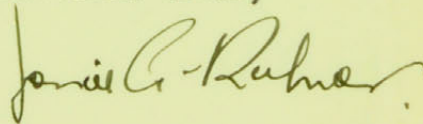
Heiðraði vinur,

Í gær fékk ég bréf frá Friðriki Sigurbjörnssyni, stud.jur, þar sem hann segist hafa minnst á það við þig í samtali, að ég hafi gert honum tilboð um atvinnu, að afloknu prófi.

Til þess að fyrirbyggja misskilning sé ég ástæðu til þess að leiðrétta þetta. Eg tók fram við Friðrik í vetur, að gæti hann fengið fasta atvinnu á Akureyri væri ég fús á að taka hann í félag við mig í sambandi við lögfræðistörf, þar sem ég er fjárverandi úr þeim mikinn hluta vetrar. Það er því síður en svo að um atvinnutilboð frá minni hendi sé að ræða.

Héðan eru sémilegar fréttir, ofmikið gert úr atvinnuleysi og öðrum hörmungum.

Kær kveðja,
þinn einl. vinur,

Þórshöfn, 12. september 1952.

Hr. utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Á sínum tíma átti ég tal við yður um flugvöll í Þórshöfn og minnst ég þess að þér tókuð vel í það mál, en eins og yður er kunnugt eru samgöngur mjög erfiðar hér og ekki bætti það úr, að í sumar voru engar rútuferðir hingað, en þær hafa verið undanfarin ár.

Af þessu sjáið þér að okkur er nauðsyn að fá flugsamgöngur hingað. Ég hef heyrt, að flugvallastjóri ríkisins hafi haft þetta mál til athugunar, en mér er ekki kunnugt um, að hann hafi gert neinar ráðstafanir eða athugað neitt um flugvallarstöði hér.

Ég vona, þar sem þessi mál heyra undir yður þá gerið þér einhverjar þær ráðstafanir, sem okkur eru hagkvæmar í þessu máli.

Vonast ég til að fá að heyra eitthvað um þetta mál frá yfirmönnum flugmála ríkisins.

Með bestu kveðju,

Sigfríð Guðsson
Flugvallastjóri.

TELEPHONE
TEMPLE BAR 7379
(2 LINES)

IMPERIAL HOUSE,

15-19, KINGSWAY,

LONDON, W. C. 2.

11-3-52.

Æri Páani Benediktsson.

Mjær þétti vant um að fá kvæðju þína um daginn, gegnum minnu góða vin Agnar sendiherra.

Vildi ekki vera að hringja á þig, þaræi ég vissi hve upptekin þú varst þessan stutta tíma lýr.

Er þú kemur hingað aftur, væri gaman að heyrast í þess.

Mjær fannst þú þurfa að fá afrit af merkilega "dokumentinu" um valda-töku Elisabetar dróttningar lýr og sendi þess þad lýr með. Ef þú villt heldur láta þad af hendi til einhverjar stofnunar heima, er eiga þad sjálfur, þá stíl ég þad vel.

Með kærum kvæðjum til ykkar lýrananna, frá okkur fjölstýldum.

Þinn Þórn Þórnsson

Þegar Ípróttakennaraskóli Íslands (Í.K.Í.) var stofnaður, voru laun skólastjóra og kennara ákveðin jöfn launum skólastjóra og kennara við Kennaraskóla Íslands. Síðan var þessu breytt og launin lækkuð til muna.

Tilskilið er, að kennarar skólans sé vel menntaðir til starfs og kröfur til skólans fara sífellt hækkandi. Því mun örðugt að fá hæfa kennara að skólanum, meðan ekki er betur að þeim búið.

Ankannalegt er það að stundakennsla t.d. við héraðsskóla Laugarvatns er greidd hærrí launum en við Í.K.Í., sem þó heimtar meiri undirbúning svo miklu munar.

Eg veit ekki hvers þeir eiga að gjalda, sem starfa við Í.K.Í. Enn fremur var í upphafi skólans ákveðið að auk skólastjóra væru tveir kennarar við skólann. En hagar skólans er enn gerður verri með því að ákveða einn kennara í stað tveggja, auk skólastjóra.

Vafalaust færir skólinn bráðlega út kvíarnar. Margar raddir víðsvegar um land óska þess eindregið að stofnuð verði áhugamannadeild við skólann. Hlutverk hennar er að búa menn undir forgöngu í félagsmálum æskumanna og leiðbeina í ípróttum, þótt ekki hafi þeir kennslurétt. Vænta menn góðs af starfi þeirra. Erlendis hefur þetta gefizt vel.

Nú leyfi eg mér að vænta hjálpar yðar, herra utanríkisráðherra, að færa til upphafs síns að laun skólastjóra og kennara við Í.K.Í. verði söm og stéttarbræðra þeirra við kennaraskóla Íslands og kennarar verði tveir auk skólastjóra.

Laugarvatni, 20. sept. 1952.

Virðingarfyllst, *Bjarni Benediktsson*

Til utanríkisráðherra Bjarna Benediktssonar.

Björn Sigtryggsson
Grettisgötu 22 C
R e y k j a v í k

Reykjavík, 10. október 1952

Fr. dómsmálaráðherra
Ejarni Benediktsson
Reykjavík

Hérmeð leyfi ég mér virðingarfyllst, að fara þess á leyt við yður, að þér beitið áhrifum yðar fyrir því, að breytt verði til um dagskrá Ríkisútvarpsins, að einhverju á komandi vetri.

Það, sem ég tel að væri æskilegt er meiri íslenskra sagna- og ljóðalestur í útvarpið, en nú á sér stað.

Mikið væri æskilegt að lesið yrði í útvarpið lestrar út Vídalínspostillu og lestrar úr bókunum Árin og eilífðin.

Þá tel ég íslensk leikrit mjög æskilegt að ríkisútvarpið flytti meira hér eftir en hingað til.

Finnst mér Jazzinn og símfóníurnar mættu þoka fyrir þessum bókmenntum, sem ég hefi áminnst.

Þá finnst mér að gömlu danslöggin eigi mikið meira erindi í útvarpið, en nýju danslöggin. Eins og allir vita eru löggin við gömlu dansana mikið fjölbreyttari og fallegri, en löggin við nýju dansana.

Þætti mér mikið til þess koma að þér beyttuð áhrifum yðar í, að fá þessa nauðsynlegu breytingu á útvarpsdagskránni. Er ég þess viss, að einhver breyting til batnaðar í þessu efni fengist, ef þér tækjuð málið að yður. Svar óskast á yðar þóknanlegum tíma.

Virðingarfyllst

Jónas G. Rafnar.

Rvík. 31. jan. 1952

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson,

Rvík.

Þann 29. þ.m. samþykkti meiri-hluti fjárhagsráðs að veita Súkkulaðigerðinni Lindu h.f. Akureyri (eigandi Eypór Tómasson o.fl.) innflutnings- og gjaldeyrisleyfi fyrir vélum, sem súkkulaðigerðin þarf nauðsynlega á að halda til þess að teljast fullbúin að vélakosti.

Fulltrúar Framsóknarfl. í ráðinu greiddu atkv. á móti og áskyldu sér rétt til þess að áfrýgja til ríkisstjórnarinnar.

Eypór Tómasson ~~ávallt gegn~~sky hefir stíð stutt Sjálfstæðisflokkinn drengilega. Þetti mér því vænt um, ef þið yrðuð honum að liði - ef Framsóknarm. í fjárhagsráði gerðu alvöru úr því að skjóta málinu til ríkisstjórnarinnar.

Kær kveðja,

þinn einl.

Jónas G. Rafnar,

Ísafirði, 4. marz 1952.

Góði vinur.

Ég þakka þér innilega fyrir síðast, er ég var í Reykjavík á Landsfundí Sjálfstæðismanna, ég hef aldrei verið á Landsfundí áður, og mun ég mæta þar oft, ef mér endist aldur.

Í Sjálfstæðishúsinu í Reykjavík (Revfukvöldið) töluðum við um bæjarfógeta fulltrúann hér, Hermann Jónsson, og ráðningu annars manns í hans starf, nú hef ég heyrt að sá maður, sem um var rætt, sé orðinn fulltrúi í Vestmannaeyjum.

Ég veit til þess að Hermann hefur talað við Ásberg Sigurðsson hér, og það hann að leggja gott með sér við þig, og sagði hann Ásberg að sjálfur hefði hann talað við þig í Reykjavík um þessa uppsögn á starfi.

Það er mjög leitt til þess að vita að á skrifstofu bæjarfógeta hér skuli ekki vera neinn Sjálfstæðismaður, og kemur það sér mjög illa við allar kosningar, í sambandi við utankjörstaðakosningu; sjálfur hefir fógeti neitað mér um að lofa kjósenda að greiða atkvæði, nokkuð eftir skrifstofutíma, og varð að senda kjósendann til Bolungarvíkur til að kjósa, því hann gat ekki beðið til morgundagsins, þar sem hann þurfti fljótlega og fyrirvaralaust að fara úr bænum.

Hermann er óefað kommi í eðli sínu, en fer sér eðlilega hægt, sem maður skilur,; þá er hann nokkuð drykkfelldur, og oft undir áhrifum á opinberum samkomum.

Þá er á fógetaskrifstofunni síra Óli Ketilsson, sem er mjög handgenginn fógeta, og er hann Moskva-kommi 100%, og dregur ekki af sér með útskýringar á sálunni í Moskva. Þá er þar einn starfsmaður enn og rauðfleckóttur.

Ég álit að í fulltrúastöðuna hér þurfi að koma ákveðinn Sjálfstæðismaður, sem þorir að taka málstað flokksins þar, ef með þarf, og annars staðar, og gæti það verið dálítið aðhald á þá, sem eru á skrifstofunni.

Þá langar mig til þess að minnst á Jón Guðjónsson, sem nú er bæjarstjóri okkar, en var áður skrifstofustjóri hjá Almannatryggingunum hér (á ábyrgð fógeta), fer ekki hans frítími að vera búinn, við það að þessi Jón fékk fríð, fékk kommi atvinnu, að vísu ráðinn óákveðið, hefur ekki dómsmálaráðuneytið með þetta að gjöra ?

Sendi þér hér með afrit af bréfi, ásamt fylgikjali, sem fulltrúar Sjálfstæðisflokksins í bæjarstjórn Ísafjarðar, eru að senda Félags- og atvinnumálaráðuneytinu, útaf kaupum bæjarsjóðs Ísafjarðar á hlutabréfum í Ishúsfélagi Ísfirðinga h/f. Togarafélagið Ísfirðingur h/f bauð í allar eignir félagsins 1,5 milj. króna, sem ég persónulega taldi ofhátt, en bæjarsjóður kaupir fyrir 2,2 milj. kr., nánar tiltekið: hlutabréf félagsins fyrir 1.240 þús. kr. og veð- og lausaskuldir á eigninni, sem kaupandi tekur að sér eru ca. 1.000 þús. kr.

Aðalseljandi eigna þessara til bæjarsjóðs er Jón Kjartansson, Reykjavík, og fórfrendi hans, Jón Guðjónsson bæjarstjóri, ásamt Hannibal, suður til Reykjavíkur til þess að gjöra þessu fínu kaup með leynd, sem áreiðanlega 75% Ísfirðinga forðæma, aðallega af þeirri ástæðu að fara í kapphlaup við útgerðarfélag í bænum um eignirnar.

Af fenginni reynslu á Jóni Guðjónssyni eru frændurnir í eðli sínu mjög líkir.

Þetta háa yfirboð bæjarsjóðs í eignirnar, 600 til 700 þúsund yfir togarafélagið, er gjört í þeirri von að ríkissjóður leggi fram styrk til íshússins af þessum 4 milljónum, sem eru á fjárlögum til atvinnubóta o.fl.

Enn verra er að ástand þessara eigna er mjög bágborið, og var stjórn togarafélagsins búin að láta meta viðgerð og endurbætur, sem nauðsynlegt er að framkvæma, til þess að eignin geti heitið í sæmilegu ástandi, og var mat þetta á 1,2 milj.kr.

Ráðamenn komma og krata eru víst ánægðir í bili yfir því að hafa getað bolað togarafélaginu frá þessum kaupum, meining þeirra mun vera að láta skip Samvinnufélagsins og Njarðar h/f (það af þeim sem stunda róðra) leggja aflla sinn til bæjaríshússins, en áður hafa þeir selt aflla sinn íshúsinu Norðurtanginn h/f (sem er eign Sjálfstæðismanna), og er þá hætta á að afkoma þess þrengist, og mun þeim félögum, krötum og kommum, það vel líka.

Um atvinnulífið á Ísafirði má segja þetta:

Héðan róa 5-6 skip síðan á áramótum, afli má heita sæmilegur, miklu meiri en fyrrí ár, en gæftir slæmar. Hlutir skipverja í janúar í Súgandafirði, Bolungarvík og Hnífsdal var 2800 - 3700 kr., en eitthvað lægri á Ísafirði, í febrúar, máni hlutir eitthvað lægri.

Samvinnufélagið hér á nú 7 skip, áttu 8, seldu eitt til Hnífsdals í haust, einn af þessum 7 hefur legið allt árið, hinir 6 ganga ca. 6 mánuði hver, þar af 3 mán. á síld. Hannibal er í stjórn þessa félags, að ég held formaður. Þá á Njörður h/f 6 báta, þar af 2 stóra, áttu fyrir 8, en hafa selt 2 til norðurlandsins, árið 1951, leigðu þeir 2 báta sína til Breiðafjarðar og Reykjavíkur allt árið, nú árinu 1952 fiska 2 skip Njarðar við Suðurland, aðeins eitt skip þeirra stundar veiðar frá Ísafirði, eitt liggur í höfn, 2 leigðir til fiskveiða við Breiðafjörð. Hannibal er líka í stjórn þessa félags.

Útgerðarfélag þessi eru orðin svo illa séð af sjómönnum, að þeir fara ekki á skip þeirra, nema af sárri heyð.

Á togurunum tveimur héðan, sem fiska í salt, eru 80 menn, og er það aðalstoðin í atvinnu hér. Kratar og kommar hundelta togarafélagið, í smáu sem stóru, og vilja það óefað feigt.

Um kosningar til alþingis hér er lítið talað ennþá. Kratar eru hræddir um að Sig.Bjarnason verði hér í kjöri, og tala mikið um það. Hannibal er að semja við komma um að bjóða ekki fram, telur sig hafa hag af því, sem getur verið rétt. Framsókn er hér fámenn, 60 - 70 atkvæði, sennilega meirihlutinn Eysteinsmenn, samt gæti ég trúað að meirihluti þeirra færu á Hannibal, ef Framsókn býður ekki fram.

Ég álit ef allir flokkar bjóða hér fram, geti Sjálfstæðismenn verið
vongóðir um sigur.

Ég bið kærlega að heilsa konu þinni.

Með bestu kveðjum,

þinn einlægur

Harður Haardmann

X Margelín bróðir, veonur ekki tilkomið, þú og sést.
Afró af Kaupmanni.

Blaccosi

Lesandi, 6. maí 1952

Heiti minni.

Í framhaldi af bréfi mínum til þín dag. 4/3, og pósteill í ger í áb. bréfi, sendi ég hér með, þar sem gætið samsit af bréfi því, sem felleinar sjálfsluðisflokkisins í leigunförm 'Lea-
gjardar senda í dag til Félagsmála- og Hviðnum.
málaráðuneytisinn, eilaf kaupum leigunförm 'Lea-
gjardar í hlutabréfum í 'Lokisfil' 'Lefidrija h.5.

Með kærni hveginu.
Hannur Heiddorsson.

Borgarstjórinn í Reykjavík

Reykjavík, 18. apríl 1952.

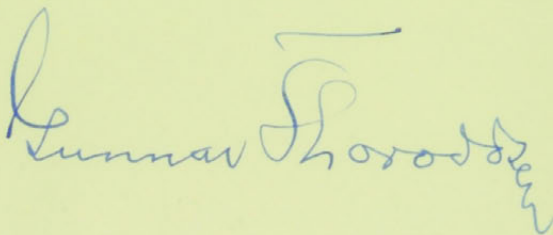
Gjörð svo vel að auð-
kenna öll bréf viðvik-
andi þessu máli þannig

R/56

/BA

Á fundi bæjarstjórnar í
gær voruð þér kosinn í stjórn Spari-
sjóðs Reykjavíkur og nágrennis til
eins árs.

Þetta tilkynnist yður hérmeð.

Hr. utanríkisráðherra

Bjarni Benediktsson,

Blönduhlið 35,

Reykjavík.

Reykjavík, 18. nóvember 1952.

Hr. utanríkismálaráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Í tilefni þess, að nú liggur fyrir hæstvirtu Alþingi beiðni frá Landssambandi hestamannafélaga um, að ríkið kaupi hrossaræktarbú Eggerts heitins Jónssonar frá Nautabúi ásamt jörðum þess, Eystra- og Vestra-Kirkjubæ á Rangárvöllum og Galtarholt í Landeyjum, viljum vér hér með, samkvæmt eindreginni ósk félagsmanna í Hestamannafélaginu "Fáki", mælast til þess, að þér, háttvirtur þingmaður Reykvíkinga, beitið áhrifum yðar til framgangs þessa málefnis og bjargið með því frá glötun heilsteyptustu og merkustu tilraun í góð- hestaræktun, sem gerð hefir verið hér á landi.

Virðingarfyllst.

Stjórn Hestamannafélagsins "Fáks".

Bogi Eggertsson
Haraldur Sveinsson
Ólafur Sveinsson

Reykjavík 4/7. 1952

Hona utanríkisráðgjafi
Bjarni Benediktsson.

Hústrati flokksbróðir.

Erindi mitt með þessum limum er að biðja þig um að gera mér gæta, ef þú erst það hægt, eftir að hafa kynnt þér málerexti.

Einn af fjórum tengdasonum mínum er Reykivíkingur og heitir Agnes Gústafsson, Kristjánssonar Rauðmanns, Lambhúsi 12 Rík.

Agnes lauk prófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í maí s.l. með einkunn.

Hann er atvinnulaus þrátt fyrir ýmsar tilraunir við að útraga sér atvinnu. Þau hafa þó lítið fyrir sig að leggja og verða að mæta að lífa á vegum foreldra Agnar, með eitt barn, þú og hafa í fleiri horn að líta. Dollir mín mun þó fljótlega hefja vinnu aftur við landsíma tel, eftir nokkru mænska þú. Það er að sjálfþögu mikil hjálp, en ekki það sem

umgus maður, sem eillirætt namntak er
i, er ávaxdur með að lifa á teljum komu
sinna og stýsk þá vermsla folkis.

Uf bréfum dólis minnar verður mér það
mjög ljóst að Agnar fellur þetta afliðlega,
að geta ekki séð þeim farþoda af lammum
þynir einna, sem hann fengi vegna lög-
fráði menntunar sinna, eða einhverja i
þá átt.

Spálfur þekki ef þillinn lítur sem
ekker, hef aðins hitt hann nokkrum
sinnum. Fólk hans þekki ef ekki heldur.

Þýðnist þá aðins lítillega s.l. vetur,
og féll vel við það allt.

Um þras i flokki þasis Agnar er i
þótilið veit ef ekki, en við eftir þras.
hjá Þrasa Liguðsþyni lögfráði nema, sem
er talfróður, þetta ef að Agnar væri með
Kommúnista grilur, einna af þras eða
þras með þras, úr þeim þekk þrasólum
sem Agnar væri i. Þetta min mun líka
þafa sagt mér það s.l. vetur.

Þrasur Agnar hefur smíðast af þrasum
skodunum veit ef ekki, þá námast þras
hans og vinur þras skola sagði Þrasa mér
að væri sonur þras Guðinnar Guðungsbottis.

línna af forustu Kommunnar í Galps lóðisfóðgi
Kerama í Reykjavík.

Ég hef verið að láta mér detta í hug að
ef til vill heppi fyrsta þau þess rættis er hann
varnir á tofara til að afla sér minnsgjar, en
þar hefur hann ummið veltuð ásamt gmsin
armari vinnu milli bekkja í skála.

Ekki heppi ef bíðir ut þú að ég allri þess
eftir að biðja þig eða aðra að gera mér
gráða með þú að láta Kommunnista þá
atvinnu. Þú er það mér komið á daginn.

Þó ég sng mér til þín er að ég hef mesta
trú á að þú getir komið honum að atvinnu
sem hann geti að umbræju leiti mstad menntu
sina og heft nokkra þánaum, og ekki list
loknot af summi þómavilla. Énnig af
þú að dotti min biður mig emmitt
að snúa mér til þín. Þess getur þinn
varla gert áv vitundar þgnar. Ég þa
mig ekki til að þú þú að þgnar hefi
nokkrun bakþenta með þú, eða minni
bragðast þinn þinn aði æri honum þgnar
að verða réndur.

Bið þig að afsaka þetta þrall og senda
mér nokkrar línur við þú þú.

Forsela konunginn fór áður en meður
bjóst við. Hér kom aldrei til hags að
séra Bjarna fengi minna en 60-65%
græddra atvæða.

Tjórsöku hjá okkur var sú lakarta á
landinu, hér í Raufarhöp. Við komum
þó öllum á tjörsted sem ef taldi að nokkur
líkur væru til að þega með okkur nema
einum fouslamanna söskiliða hér, sem
var meðmalandi séra Bjarna við framboð
af atvæðum studningsmeður þann undir
konungu. Hann gekk ekki á tjörsted, eigi heldur
venulegur hluti af þeim sem vanu laga tjóra
með þóttumum. Tenginn af þeim tóu
fransískum mönnum sem hér eru kann með
okkur nema einn eða tveir piltar að ef held.
Einn atvæðum studnings og lokksmeður okkar
hér var gislegur með hags. Fólk á mestu
þegum hér, var sem ef til þakki, var allt með
okkur. Þeyrt hef ef við þeimur meil malandi
mönnum að ritari biskups hafi sent bréf
í Fellaþrofi, þar sem atvæðit var lagt gegn
konungu séra Bjarna. Þrítta en hestengas
nema hér er meilitt viðvinadar að teka á
móti seldinni, sem meður ronas að komi
flötlega og undi meilitt. Með vörðingun og vinnunni

Kúgvi í Óxarfirti 1. júlí 1952

Herja utavritkisráðherra Þjarni Benediktssonu!

Óstí fötudi!

Þú þelstejumst því miður all af líti, en þú
durfist íg mí samt að hluta til þín í lífs nauðsyn.

Þú er, eins og þú mást veist höndi, en er orðinn 68 ára
og þú mí staki lengur erfittisvinnu, allar laknar reygja
mí að all bendi til þess að íg gæti orðit gamall maður
ef íg hlatti erfittisvinnu, annars staki, er þú staki un annað
að gera fyrir mig en hlatta búskap á markaði voru, íg á að vísu
lvo syri hér húnna 17 og 19 ára, en þá syngi er svo gjörsam-
lega frábilinn búskap að staki kemur til mála að reygja þann
til slíkara hluta, hugur þann skendur allur til mána, þá eldri
er að samur líti gefinn fyrir búskap, en þreyttir sír allu
staki til að skunda hér einvorkjábúskap, un annað er staki
að rada, þar sem staki er lengur traugt að fá nokkera man-
sokju arkna fyrir svo hlatt kaup sem sauðfjárbúskapur
þalir staki.

Þú er það vinnit að bitja þig að reygja útruga mír at-
vinnu við mitt hafi, annar eins áhrifannatur og þú hlýttur
að gæta það ef þann vill. Þú hefi samflengt í 10 ár unnit
á skrifstofu, einnig við búdarafgreitslu o. fl. þess hlathar
árun samau. Þparisjati Nordur. Þingeyinga hefi íg vill

forstötu í 34 ár, eða frá því hann var ölofnatur, annast þar
all hólshald og útblána og innheimtuskarfermi, sjóðurinn hefur
öll þessi ár staki hafað upprísir, því miður eru laun mín
svó lág, að langt er frá því að ég geti lifað á þeim.

Ég er nú orðinn það aldraður að ég get hafalega húsið vit
því að fá skrifstofustarf í Reykjavík, afgreiddur eða um-
sjónarmannstarf myndi henta mér best, laun mathe
varla vera minni en kr. 3.000,00 - 3.500,00 á mánuði ef ég ætli
að geta lifað, þar sem ég á konu og 8 ára dóttur sem ég
verð að sjá farþóða.

Ég vil staki dylja það, að ég hefði halið til Fransókenar-
flaktesins, en hins vegar allaf örskáð þess að hann og hjál-
fsladís flaktesinn gatu kumist saman í sínu stóran flakke -
- þar hefur staki þess mikið í milli - flakke sun allaf yfði í
hossinum sneirihluta, þá myndu þeir flakkearnir smám-
saman þurkast úh. Mér er jafnvel um ver vit Alþýttu-
flakkeinn, kommar ganga þó hossint til verkes á sími
Markvöldinu, en Alþýttufl. last vilja umbóta, en þar al-
sladar myndir allum til bólaunar með Högir í farar-
broddi, sem last þó hvegi við koma. Ég geti hiki laust
ummið með hjálfsladís flakkesinn, því ég hef þá förlu þri,
að hann og Fransókenarflakkesinn hljóti að lokum að
reuna saman í sínu umbótaflakke.

Þá er nú Högir Högirs son orðinn forseti Tólands,
þar af heitandi verða nú Fransókenar og hjálfsladís -

onnum að taka höndum samau í Alþingiskorningum á
komandi hausti, sem líklega verða óumflíjanlegar,
annars er all í veldi ef Kóngur fær að skipa utanþings-
oljórn, vegna ósamþyngdís miðvrandi oljórnarflotilla.

Jaja, gá'di frændi minn, ég atla mi að ljúka þessu
bréfi í þeirri von að þú viljir, og gæti eitthvað fengið mig
gjóð, og lofið mi að hveða frá þér á komandi hausti.

Tuq hið þrig afsökunnar á þessu bréfi, og sinnig skrift-
inni, ég er haloverl laciinn vegna afsökillar áreignu í
vor, hef þú lítil vald á þessum.

mið bestu óskum og Karri kvæðu til alls þíns
félks, sérstaklega foreldra þinna.

Þinn sirl. frændi

Guðm. Kristjánsson

A. R. SCHIÖTH

Sígluf. p. 10/4 - 52

Herra dóms- og utanríkismálaráðherra,
Bjarni Benediktsson,

Góði vinur,
Jeg hefi nýlega fengið til yfirlestrar samþykktir og ályktanir frá landsfundinum sl. haust. Þar hefir m. a. verið gerð sú ályktun, að heppilegt væri að ganga frá ákvörðun um framboð til Alþingiskosninga ári fyrir kosningar.

Hjá okkur hefir nýlega verið fækkað í fulltrúaráði okkar úr 29 niður í 13 og var jeg endurkjörinn formaður fulltrúaráðsins en Pj. Björnsson til vara.

Jeg hefi hug á því að bregða mjer í skyndiför til Rvk. með Heklu hjeðan p. 3. maj nk. og hefi jeg í samráði við nokkra flokksmenn hugsað mjer að ræða þessi og önnur flokksmál við ykkur Ólaf Thors. Þætti mjer vænt um að Sveinn bróðir þinn yrði með í ráðum, hann er hjer vel kunnugur öllum málavöxtum sem formaður S. R.

Viðvíkjandi framboði vil jeg taka fram :

Mjer er óhætt að fullyrða, að Bj. Bjarnason hefir því miður ekki það fylgi, að ráðlegt gæti talist að hann væri í kjöri hjer fyrir Sjálfstæðisflokkinn.

Hvað mig sjálfan snertir kemur það ekki til mála, - fjárhagur minn leyfir það alls ekki þótt eigi væri öðru til að dreyfa.

Jón Stefánsson hefir tjáð mjer að hann geti ekki tekið að sjer framboð. - Einhverju sinni mun Jónas Rafnar hafa heyrt það á Pjetri Björnsyni, að hann hefði hug á þessu. Jeg vil þó helst ekki færa það í tal við hann fyr en jeg hefi rætt við ykkur.

Að endingu vil jeg taka fram, að það er skoðun mín og margra annara, að mestu Alþingiskosningar verði að allverulegu leyti að snúast um það, að Áki Jakobsson verði felldur úr þingsæti fyrir Síglfirðinga. Þarf jeg ekki að taka fram, að starfsemi kommúnista hjer er í alla staði ábyrgðarlaus og mótast fyrst og fremst af þessu: Við erum í andstöðu við ríkisstjórnina, við erum andvígir Marshallhjálp (samkv. fyriskipun), við erum andvígir Atlantshafssáttmálanum o. s. frv. Öll starfsemi þeirra er miðuð við hreina skemmdarstarfsemi og get jeg útskýrt það betur fyrir ykkur síðar. Með tilliti til þessa væri það ef til vill fræðilegur möguleiki að hafa einhverja samvinnu við hina lýðræðisflokkana en vitanlega dettur okkur ekki í hug, að brydda á slíku án samvinnu og fyrirskipana frá ykkur.

Afrit af þessu brjefi mun jeg senda Jónasi Rafnar, - síminn hjer er ónothæfur til viðræðna um þessi mál.

Með beztu kveðju, mín einl.

Siglufirði, 3. febr. 1952.

Hr. dómsmálaráðherra Bjarni Benediktsson.

Ég þessi þakka þér að senda yður persónulega
nokkrar línur skv. viðtali mínu um jólin. Þú
er nefndlega komið, að ég á mjög búið
með að vera þú nema fram um miðjan
þerman mánuð, þú að þú á ég að flýttja
út úr íbúð þeirri, sem ég hef nú á leiðu í
Seyðjavík. Ástundar gæt ég þó þegar flutt
í nýja íbúð, svo að það út af fyrir sig
er í góðu lagi, en það er, að best er að
flýttja búslóð sína sjálfur, þó lítil sé, og
svo er ekki hægt að stílast til þess, að
konan verði ein í húsi með tvö smábörn,
þótt hægt sé að fá fólk til að aðstoða við
flutningjum. Kemur þú sem sagt til álita,
hvert mér ber að meta meira eigin hægrmuni
eða þú væntanlegru hægrmuni ríkisins,
að ég gegni þessu embætti um um stund. Gott
veri, ef hvortveggja gæti fundur samann, þú að
gjarnan vil ég vinna vel þau störf, sem mér
er falið á ríkisins vegum, enda þeir rist
ekki of margir, sem það gæra. Um þessar

ístaður minar vil ég þó ekki líta hjá líða
að tjá yður. Þó svo yðar að meta, hvort
þetta eru frambærleg rök af minni hend.
Auðvitað vil ég í lengstu tíð komast hjá þér
að valda vandræðum eða óþægindum.

Ég orðlengi þetta ekki fectar, þar sem
ég veit, að þér skiljið þetta allt saman ofur
vel. Ég kvarta heldur ekki sjálfs min vegna,
enda sjaldnast ístaða til þess, en nú orðid
er í fleiri horn að líta.

Þendi ég yður svo að lokum beifu
kveðju og árnáðaróskis.

Þíðingafyllst.

Frjólfur Þósson,
settur þegar förel.
í Siglufirði.